

อภิธานพจนานุกรม

สำนักหอสมุด

สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

A LOVE RELATIONSHIP BETWEEN MOTHER AND CHILD

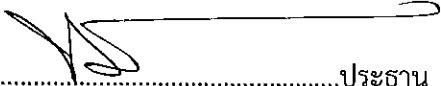

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Degree in
of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design

May 2015

Copyright 2014 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์เรื่อง “สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก”
ของนางสาว เรืองรอง ณ เมืองยอง เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีร์ศมี พรหมรัตน์)

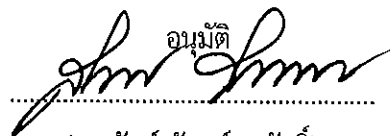

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรุชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ จิตติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ชญานิต ชิงช่วง)

.....อนันต์

(ดร.สันต์ จันท์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2558

ประกาศคุณูปการ

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีรัชมี พรหมรัตน์ ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิทยานิพนธ์อันประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรุชาติ เกษประสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ สมหมาย มาอ่อน อาจารย์ อาคม ทองโปร่ง อาจารย์ จิตติ สมบูรณ์อเนก และอาจารย์ ชญานิศ ชิงช่วง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของศิลปนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ มูลนิธิริชาดฮวา(Richard Hua Education Trust Fund (Thailand)) ที่ได้มอบทุนการศึกษาตลอดปีการศึกษาแก่ผู้สร้างสรรค์ กองทุนส่งเสริมการศึกษา มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่ได้มอบทุนการศึกษาในการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ยาย ป้า น้า ของผู้วิจัยที่ให้กำเนิดชีวิต กำลังใจและคุณยายละเอียด ดินตะมุสิก ที่ให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบและอุทิศแต่ผู้ที่มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานศิลปนิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจบ้าง ไม่มากก็น้อย

เรื่องรอง ณ เมืองยอง

ชื่อเรื่อง	สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก
ผู้วิจัย	นางสาวเรืองรอง ณ เมืองยอง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรัศมี พรหมรัตน์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรุชาติ เกษประสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค เพื่อให้ ผู้สร้างสรรคเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจใน กระบวนการ การสร้างสรรค ตลอดจนความคิดและความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามและสุนทรียภาพ ในรูปแบบงานจิตรกรรม ถ่ายทอดงานในเชิงสัญลักษณ์ ที่มีรูปแบบเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค ผลงานศิลปะ ไว้อย่างเป็นระบบในรูปภาคเอกสารศิลปนิพนธ์โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารทางโครงสร้างศิลปะ รวมถึงองค์ประกอบศิลปะในงานทัศนศิลป์ และภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค มาวิเคราะห์และประมวลความรู้ นำมาสู่ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานจริง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงความงามทางสุนทรียภาพผ่านรูปทรงเชิงสัญลักษณ์อันได้แก่ แม่และลูก นำเสนอเรื่องราวอารมณ์ความรักความรู้สึก สายสัมพันธ์ของแม่และลูก การแสดงออกทางความรักด้วยการกอด การโอบ การส่งสอนอบรมลูก เป็นต้น การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ โดยใช้ทัศนธาตุรูปทรง เส้น และสี เป็นหลัก ในการสื่ออารมณ์ ความความรักระหว่างแม่และลูกผ่านผลงานศิลปะ โดยตระหนักคุณค่าของความรัก เป็นเนื้อหาในการถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึก

Title	A LOVE RELATIONSHIP BETWEEN MOTHER AND CHILD
Author	ROENGRONG NA MOENGYONG
Advisor	Assist. Prof. Thaveerat Promrat
Co - Advisor	Assist. Prof. Surachart Kesprasit
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University,2013

Absract

The creation of painting thesis on the topic "love relationship between mother and child" aim to make the creator learn and understand in the creative process, responsive to thoughts and feelings, and expression to the values of beauty or pleasure in painting in a symbolic convey which features semi-abstract forms and individual identity as well as leading to record the creation of art in a systematic documentation in the thesis.The process plan is to start from the study data both in the document structural elements of art including visual art and photographs were analyzed and codified knowledgeand bring to the stage to create the image and enlarge the size,finally.

The art thesis shows the aesthetic beauty through symbolic shapes include mother and child presents emotional feeling of love relationship of mother and child.The Expression of love with a hug or look at each other .As creative thesis relies on techniques of painting semi-abstract by using visual elements, shapes, lines and colors to convey mood depression in love through artwork recognizing the value of that mother and child are together.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์นิพนธ์	1
	วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย.....	1
	ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	1
	นิยามศัพท์.....	2
2	ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
	อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย.....	3
	ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	4
	ทฤษฎีแรงจูงใจของพรอยด์.....	5
	ทฤษฎีสี.....	6
	ทฤษฎีองค์ประกอบทางศิลปะ.....	7
	ผ้าทอตีนจก 9 ลาย บ้านหาดเสี้ยว.....	12
	อิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของศิลปินจีน.....	15
	อิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยศิลปินชาวไทย.....	16
3	ขั้นตอนและกระบวนการการสร้างสรรค์.....	20
	ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	20
	ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิดและจัดการทำภาพร่าง.....	21
	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์.....	30
	วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน เดินเล่น.....	31
	วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน สนทนา.....	34
	วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน แกะสลัก.....	37
	ภาพผลงานการสร้างสรรคศิลปะก่อนการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์.....	40
	ภาพผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์.....	43
5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	46
	สรุปผลการสร้างสรรค.....	46
	อภิปรายผลการสร้างสรรคงานศิลปะนิพนธ์.....	47
	บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง.....	48
	ประวัติผู้สร้างสรรค.....	51

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
1 ภาพประกอบที่ 1.....	4
2 ภาพประกอบที่ 2.....	7
3 ภาพประกอบที่ 3.....	12
4 ภาพประกอบที่ 4.....	12
5 ภาพประกอบที่ 5.....	13
6 ภาพประกอบที่ 6.....	13
7 ภาพประกอบที่ 7.....	14
8 ภาพประกอบที่ 8.....	14
9 ภาพประกอบที่ 9.....	15
10 ภาพประกอบที่ 10.....	15
11 ภาพประกอบที่ 11.....	16
12 ภาพประกอบที่ 12.....	17
13 ภาพประกอบที่ 13.....	18
14 ภาพประกอบที่ 14.....	19
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการการสร้างสรรค์	
1 ภาพประกอบที่ 1.....	20
2 ภาพประกอบที่ 2.....	23
3 ภาพประกอบที่ 3.....	24
4 ภาพประกอบที่ 4.....	24
5 ภาพประกอบที่ 5.....	25
6 ภาพประกอบที่ 6.....	25
7 ภาพประกอบที่ 7.....	26
8 ภาพประกอบที่ 8.....	27
9 ภาพประกอบที่ 9.....	27
10 ภาพประกอบที่ 10.....	28

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการการสร้างสรรค์	
11 ภาพประกอบที่ 11.....	28
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	
1 ภาพประกอบที่ 1.....	31
2 ภาพประกอบที่ 2.....	33
3 ภาพประกอบที่ 3.....	34
4 ภาพประกอบที่ 4.....	36
5 ภาพประกอบที่ 5.....	37
6 ภาพประกอบที่ 6.....	39
7 ภาพประกอบที่ 7.....	40
8 ภาพประกอบที่ 8.....	41
9 ภาพประกอบที่ 9.....	42
10 ภาพประกอบที่ 10.....	43
11 ภาพประกอบที่ 11.....	44
12 ภาพประกอบที่ 12.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

สถาบันครอบครัวนับเป็นสถาบันพื้นฐานแรกที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ เป็นสถาบันที่เก่าแก่ที่สุดในโลกที่ทำหน้าที่หล่อหลอมความเป็นมนุษย์ของสมาชิกที่เกิดขึ้นใหม่ในครอบครัว ในชีวิตของเราทุกคน มีบุคคลที่เราต่างเคารพ ยำเกรง และผูกพันมาตั้งแต่แรกเริ่มของการดำเนินชีวิตอีกทั้งเป็นบุคคลที่เราไว้วางใจมากที่สุดสามารถเปิดเผยทุกสิ่งทุกอย่างได้ไม่จำกัดเวลา แม้จะเป็นคำสั้นๆที่ใช้เรียกตัวท่าน แต่คำสั้นๆนี้ได้แฝงไปด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ตามอุดมคติ บุคคลสำคัญผู้นี้คือผู้ที่เรียกท่านว่า “แม่”

ในสมัยที่ผู้สร้างสรรค์ยังเป็นเด็ก การได้อยู่กับเป็นความสุขที่สุดที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับ รวมทั้ง ความรัก ความอบอุ่น คอยดูแลรักษาเมื่อยามไม่สบาย ทำงานเย็บผ้าเพื่อหาเงินมาเลี้ยงในครอบครัว ในช่วงเวลาที่ผู้สร้างสรรค์อยู่แม่นั้น สิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำคือ แม่จะทำงานไปเลี้ยงดูตัวผู้สร้างสรรค์ไป ช่วยขยายขยายของทำกับข้าว ดูแลบ้านและอบรมสั่งสอนอยู่เป็นประจำ

ผู้สร้างสรรค์ได้รู้สึกตระหนักถึงคุณค่าของความรัก ความอบอุ่น อันบริสุทธิ์ที่แม่มีต่อลูกโดยการถ่ายทอดผ่านงานจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย โดยใช้เรื่องราวจากภาพลักษณ์ที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกในด้านบวก ซึ่งแสดงออกผ่านทางลักษณะลีลาท่าทางการกอด การเดิน การมองผ่านมองสายตาดูด้วยความรัก ขึ้นมาใหม่ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความทรงจำในยามที่อยู่กับแม่ ด้วยภาพที่เขียนสมัยเด็กๆประกอบกับตัวงานที่มีความกลมกลืนกันระหว่างจังหวะของรูปแบบที่มีลักษณะและการแสดงออกเป็นสองมิติในรูปแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์เอง

วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์งานศิลปะไว้อย่างมีระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อแสดงออกผ่านอารมณ์หรือความรู้สึกของผลงานจิตรกรรมโดยเป็นผลงานในเชิงภาพลักษณ์
3. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิด ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์

ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ซึ่งเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ได้กำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเรื่อง สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่ และลูก

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลต่อจากขั้นตอนที่ 1 ออกมาเป็นข้อมูลภาพเพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรม

ขั้นตอนที่ 3 สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเรื่อง สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก

นิยามศัพท์

สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก คือ ความรักความผูกพันของแม่และลูกที่มีต่อกันในสมัยอดีต เป็น เรื่องราวของผู้สร้างสรรค์ที่เคยอยู่กับแม่ในวัยเด็ก รวมถึงกิจกรรมต่างๆที่เคยทำร่วมกัน ก่อเกิดเป็นสายสาย สัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก

บทที่ 2

ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ศิลปะเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกผู้สร้างสรรค์ได้รู้สึกตระหนักถึงคุณค่าของความรัก ความอบอุ่น อันบริสุทธิ์ที่แม่มีต่อลูกโดยการถ่ายทอดผ่านงานจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย โดยใช้เรื่องราวจากภาพลักษณ์ที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกผ่านความรักระหว่างแม่และลูก ซึ่งแสดงออกผ่านทางลักษณะลีลาท่าทางการกอด การเดิน การมองผ่านมองสายตาดูด้วยความรักผ่านเนื้อหาเกี่ยวกับความทรงจำในยามที่อยู่กับแม่โดยการสร้างภาพที่เขียนสมัยเด็กๆ ประกอบกับตัวงานที่มีความกลมกลืนกันระหว่างจังหวะของรูปแบบและการแสดงออกเป็นสองมิติในรูปแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์

เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ใช้เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความอบอุ่น ความสุขในสมัยเด็กที่แสดงออกจากอารมณ์และความรู้สึก เป็นเรื่องราวระหว่างแม่และลูก มีรูปแบบงานเป็นจิตรกรรมร่วมสมัย ผู้สร้างสรรค์จึงได้ศึกษา และค้นคว้าข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อมูลด้านเนื้อหา

- 1.1 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย
- 1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 1.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของพรอยด์
- 1.4 ทฤษฎีสี
- 1.5 ทฤษฎีองค์ประกอบทางศิลปะ
- 1.6 ผ้าทอตีนจก 9 ลาย บ้านหาดเสี้ยว

2. ข้อมูลด้านรูปแบบทางศิลปะ

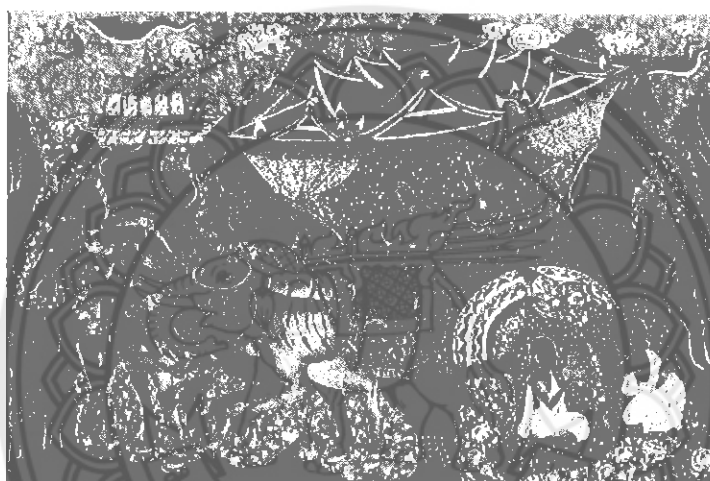
- 2.1 อิทธิผลการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของศิลปินจีน
 - 2.1.1 Ding Shaoguang
- 2.2 อิทธิผลการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยศิลปินชาวไทย
 - 2.2.1 พรพรม ชาวัง
 - 2.2.2 อานันท์ ราชวังอินทร์
 - 2.2.3 เขียน ยิ้มศิริ

1. ข้อมูลด้านเนื้อหา

1.1 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย

จิตรกรรมไทย เป็นวิจิตรศิลป์อย่างหนึ่ง ที่ส่งผลสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ มีคุณค่าทางศิลปะและเป็นประโยชน์ในเรื่องที่เกี่ยวกับ ศาสนา ประวัติศาสตร์ ชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมการแต่งกาย ที่ประกอบกันเป็นภาพจิตรกรรมไทย จิตรกรรมไทยแบ่งออกตามลักษณะที่ปรากฏในปัจจุบันมีอยู่ 2 แบบ คือจิตรกรรมไทยแบบประเพณี และจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย แต่การแสดงออกของทางศิลปะของผู้สร้างสรรค์นั้นได้รับอิทธิพลมาจากจิตรกรรมไทยแบบประเพณี คือมี

ลักษณะ “จิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย.(Thai Contemporary Painting) จิตรกรรมไทยร่วมสมัยเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการของโลก ความเจริญทางการศึกษา การคมนาคม การพาณิชย์ การปกครอง การรับรู้ข่าวสาร ความเป็นไปของโลกที่อยู่ห่างไกล ฯลฯ เหล่านี้ ล้วนมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดและแนวทางการแสดงออกของศิลปินในยุคต่อๆ มาซึ่งได้พัฒนาไปตามสภาพแวดล้อม ความเปลี่ยนแปลงของชีวิต ความเป็นอยู่ ความรู้สึกนึกคิด และความนิยมในสังคม สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ใหม่ของวัฒนธรรมไทยอีกรูปแบบหนึ่ง อย่างมีคุณค่า เช่นเดียวกัน อนึ่ง สำหรับลักษณะเกี่ยวกับจิตรกรรมไทยร่วมสมัยนั้น ส่วนใหญ่เป็นแนวทางเดียวกันกับลักษณะศิลปะแบบตะวันตกในลัทธิต่างๆ ตามความนิยมของศิลปินแต่ละคน”(NEWS PORTFOLIOS*NET,2011)

ภาพประกอบที่ 1

มาจาก : <http://www.portfolios.net/events/buddhabhumi-the-abode-of>

1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงขับเคลื่อน เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ การยกย่อง หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ (prasert rk , 2012)

1.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation) อับราฮัม-มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวีธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่งทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1. ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค
2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย
3. ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน
4. ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัวความนับถือและสถานะทางสังคม
5. ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self - actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชั้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

1.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของ فروยด์

ซิกมันด์ فروยด์ (S. M. Freud) ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม فروยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พุดคำที่ไม่ตั้งใจพุด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผล และมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก ขณะที่ ซาโรนีย์ (2535) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใดๆที่ให้ความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

- 1) ความพอใจด้านจิตวิทยา (psychological hedonism) เป็นทฤษฎีของความพึงพอใจว่า มนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความสุขหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใดๆ
- 2) ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (egoistic hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป
- 3) ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (ethical hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย (prasert rk , 2012)

1.4 ทฤษฎีสี

สี(COLOUR) หมายถึง ลักษณะกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีมีผลถึงจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตาสายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึก ต่างๆตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า สีมีความหมายอย่างมากเพราะศิลปินต้องการใช้สีเป็นสื่อสร้างความประทับใจในผลงานของศิลปะและสะท้อนความประทับใจนั้นให้บังเกิดแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสีต่างๆ อยู่ตลอดเวลาเพราะทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้นล้วนแต่มีสีแตกต่างกันมากมาย สีเป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อประโยชน์กับตนเองและ ผู้สร้างงานจิตรกรรมเพราะเรื่องราวของสีนั้นมีหลักวิชาเป็นวิทยาศาสตร์จึงควรทำความเข้าใจวิทยาศาสตร์ ของสีจะเพื่อนำมาสู่การสร้างสรรคศิลปะให้ประสบความสำเร็จต่อไป

1.4.1 คุณลักษณะของสี

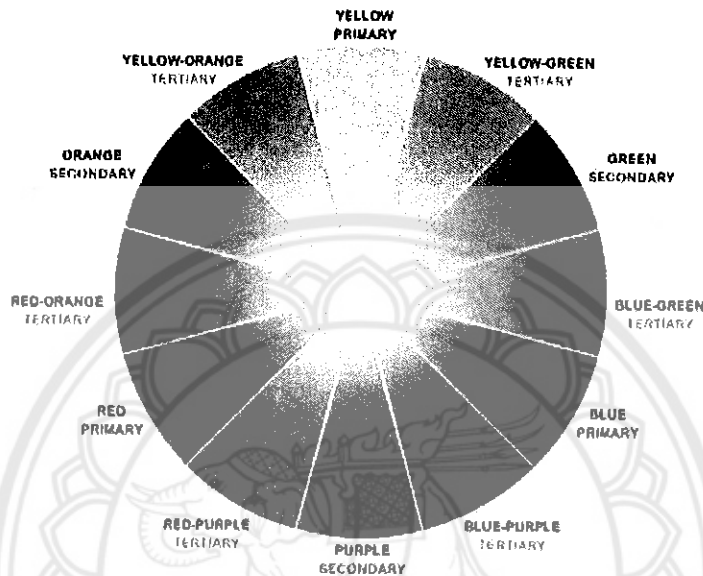
- สีแท้ (HUE) คือ สีที่ยังไม่ถูกสีอื่นเข้าผสม เป็นลักษณะของสีแท้ที่มีความสะอาดสดใส เช่น แดง เหลือง น้ำเงิน
- สีอ่อนหรือสีจาง (TINT) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีขาว เช่น สีเทา, สีชมพู
- สีแก่ (SHADE) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำ เช่น สีน้ำตาล

1.4.2 วรรณะของสี

วรรณะของสี คือสีที่ให้ความรู้สึกร้อน-เย็น ในวงจรสีจะมีสีร้อน 7 สี และสีเย็น 7 สี ซึ่งแบ่งที่ สีม่วงกับสีเหลือง ซึ่งเป็นได้ทั้งสองวรรณะ แบ่งออกเป็น 2 วรรณะ

1.) วรรณะสีร้อน (WARM TONE) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดงและสีม่วง สีใน วรรณะร้อนนี้จะไม่ใช้สีสดๆ ดังที่เห็นในวงจรสีเสมอไป เพราะสีในธรรมชาติย่อมมีสีแตกต่างกันไปกว่าสีในวงจรสีธรรมชาติอีกมาก ถ้าหากว่าสีใด ค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้ม เช่น สีน้ำตาลหรือสีเทาอมทอง ก็ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน

2.) วรรณะสีเย็น (COOL TONE)-ประกอบด้วย-สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว-สีเขียวน้ำเงิน-สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าสีเหลืองและสีม่วงอยู่ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สึกร้อนและถ้า อยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นก็ให้ความรู้สึกเย็นไปด้วย สีเหลืองและสีม่วงจึงเป็นสีได้ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็น

ภาพประกอบที่ 2

1.5 ทฤษฎีองค์ประกอบทางศิลปะ

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ เป็น หลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์ และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใด ๆ ก็ตาม ล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางด้านรูปทรง และคุณค่าทางด้านเรื่องราว คุณค่าทางด้านรูปทรง เกิดจากการนำเอา องค์ประกอบต่าง ๆ ของ ศิลปะ อันได้แก่ เส้น สี แสงและเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่าง ๆ มาจัดรวมกันนั้น เรียกว่า การจัดองค์ ประกอบศิลป์ (Art Composition) โดยมีหลักการจัดตามที่จะกล่าวต่อไป อีกคุณค่าหนึ่งของงานศิลปะ คือ คุณค่าทางด้านเนื้อหา เป็นเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่ศิลปินผู้สร้างสรรค์ ต้องการที่จะแสดงออกมา ให้ผู้ชมได้สัมผัส รับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเอง หรืออาจกล่าวได้ว่า ศิลปิน นำเสนอเนื้อหาเรื่องราวผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ

ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้น ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่นำเสนอ งานศิลปะนั้นก็ขาดคุณค่าทางความงามไป ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

1.5.1. สัดส่วน (Proportion) หมายถึง ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดของ องค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง และรวมถึง ความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่ มากไม่น้อย ขององค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน ความเหมาะสมของสัดส่วน อาจ พิจารณาจากคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1.) สัดส่วนที่เป็นมาตรฐาน จากรูปลักษณะตามธรรมชาติ ของ คน สัตว์ พืช ซึ่งโดยทั่วไป ถือว่า สัดส่วนตามธรรมชาติ จะมีความงามที่เหมาะสมที่สุด หรือจากรูปลักษณะที่เป็นการ สร้างสรรค์ของมนุษย์ เช่น Gold section เป็นกฎในการสร้างสรรค์รูปทรงของกรีก ซึ่งถือว่า "ส่วนเล็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่กว่าสัมพันธ์กับส่วนรวม" ทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่างลงตัว

2.) สัดส่วนจากความรู้สึก โดยที่ศิลปะนั้นไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อความงามของรูปทรงเพียงอย่างเดียว แต่ยังสร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึง เนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึกด้วย สัดส่วนจะช่วยเน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้เป็นไปตามเจตนาอารมณ์ และเรื่องราวที่ศิลปินต้องการ ลักษณะเช่นนี้ ทำให้งานศิลปะของชนชาติต่าง ๆ มีลักษณะแตกต่างกัน เนื่องจากมีเรื่องราว อารมณ์ และ ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกต่าง ๆ กันไป เช่น กรีก นิยมในความงามตามธรรมชาติ เป็น อุดมคติ เน้นความงามที่เกิดจากการประสานกลมกลืนของรูปทรงจึงแสดงถึงความเหมือนจริงตามธรรมชาติ ส่วนศิลปะแอฟริกันดั้งเดิม เน้นที่ความรู้สึกทางวิญญาณที่นำกลัว ดังนั้น รูปลักษณะจึงมีสัดส่วนที่ผิดแผกแตกต่างไปจากธรรมชาติทั่วไป

1.5.2 ความสมดุล หรือ ดุลยภาพ หมายถึง น้ำหนักที่เท่ากันขององค์ประกอบ ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ในทางศิลปะยังรวมถึงความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของ ส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง การจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ลงในงานศิลปกรรมนั้นจะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์ถ่วง ในธรรมชาตินั้น ทุกสิ่งสิ่งของที่ทรงตัวอยู่ได้โดยไม่ล้มเพราะมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากันทุกด้าน ฉะนั้น ในงานศิลปะถ้ามองดูแล้วรู้สึกว่าบางส่วนหนักไป แขนงไป หรือ เบา บางไปก็จะทำให้ภาพนั้นดูเอนเอียง และเกิดความ รู้สึกไม่สมดุล เป็นการบกพร่องทางความงาม

ดุลยภาพในงานศิลปะ มี 2 ลักษณะ คือ

1. ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมดุล เป็นการสมดุลแบบธรรมชาติลักษณะ

แบบนี้ใน ทรรศศิลปะมีใช้น้อย ส่วนมากจะใช้ในลวดลายตกแต่งในงานสถาปัตยกรรมบางแบบ หรือ ในงานที่ต้องการคุณภาพที่นิ่งและมั่นคงจริง ๆ

2. ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวา ไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกัน ใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วยน้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลแบบอสมมาตรอาจทำได้โดย เลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือ เลื่อนรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

1.5.3 จังหวะลีลา หมายถึง การเคลื่อนไหวที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบเป็นการซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆ กัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซับซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเกิดเป็นรูปลักษณะของศิลปะ โดยเกิดจากการซ้ำของหน่วย หรือการสลับกันของหน่วยกับช่องไฟหรือเกิดจากการเลื่อนไหลต่อเนื่องกันของเส้น สี รูปทรง หรือน้ำหนักรูปแบบๆ หนึ่ง อาจเรียกว่าแม่ลาย การนำแม่ลายมาจัดวางซ้ำ ๆ กันทำให้เกิดจังหวะและถ้าจัดจังหวะให้แตกต่างกันออกไป ด้วยการเว้นช่วง หรือสลับช่วง ก็จะทำให้ลวดลายที่แตกต่างกันออกไป ได้อย่างมากมาย แต่จังหวะของลายเป็นจังหวะอย่างง่าย ๆ ให้ความรู้สึกเพียงผิวเผิน และเบื่อง่าย เนื่องจากขาดความหมาย เป็นการรวมตัวของสิ่งๆ เหมือนกันแต่ไม่มีความหมายในตัวเอง จังหวะที่น่าสนใจและมีชีวิต ได้แก่ การเคลื่อนไหวของคน สัตว์ การเติบโตของพืช การเดินรำ เป็นการเคลื่อนไหวของโครงสร้างที่ให้ความมั่นคงสนใจในการสร้างรูปทรงที่มีความหมาย

เนื่องจากจังหวะของลายนั้น ซ้ำตัวเองอยู่ตลอดไปไม่มีวันจบ และมีแบบรูปของการซ้ำ ที่ตายตัว แต่งานศิลปะแต่ละชิ้นจะต้องจบลงอย่างสมบูรณ์ และมีความหมายในงาน ศิลปะทุกชิ้นมีกฎเกณฑ์และระเบียบที่ซ่อนลึกลงอยู่ใน ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน งานชิ้นใดที่แสดงระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนเกินไป งานชิ้นนั้นก็จะมีจำกัดตัวเอง ไม่ต่างอะไรกับลวดลายที่มองเห็นได้ง่าย ไม่มีความหมาย ให้ผลเพียงความเพลิดเพลินสบายตาแก่ผู้ชม

1.5.4 การเน้น หมายถึง การกระทำที่เด่นเป็นพิเศษกว่าธรรมดาในงานศิลปะจะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือจุดใดจุดหนึ่ง ที่มีความสำคัญกว่าส่วนอื่นๆ เป็นประธานอยู่ถ้าส่วนอื่นๆ อยู่ปะปนกับส่วนอื่นๆ และมีลักษณะเหมือน ๆ กัน ก็อาจถูกกลืน หรือ ถูกส่วนอื่นๆ ที่มี

— ความสำคัญน้อยกว่าฉบับ หรือแย่งความสำคัญ ความน่าสนใจไปเสียงานที่ไม่มีจุดสนใจ

หรือประธาน จะทำให้ดูน่าเบื่อ เหมือนกับลวดลายที่ถูกจัดวางซ้ำกันโดยปราศจาก ความหมาย หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ ดังนั้น ส่วนนั้นจึงต้องถูกเน้น ให้เห็นเด่นชัดขึ้นมา เป็น พิเศษกว่าส่วนอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ผลงานมีความงาม สมบูรณ์ ลงตัว และน่าสนใจมากขึ้น การ เน้นจุดสนใจสามารถทำได้ 3 วิธี คือ

1.) การเน้นด้วยการใช้องค์ประกอบที่ตัดกัน (Emphasis by Contrast) สิ่งที่แปลก แตกต่างไปจากส่วนอื่นๆ ของงาน จะเป็นจุดสนใจ ดังนั้น การใช้องค์ประกอบที่มี ลักษณะแตกต่าง หรือขัดแย้ง กับส่วนอื่น ก็จะทำให้เกิดจุดสนใจขึ้นในผลงานได้ แต่ ทั้งนี้ต้องพิจารณาลักษณะความแตกต่างที่นำมาใช้ด้วยว่า ก่อให้เกิดความขัดแย้งกัน ในส่วนรวมและทำให้เนื้อหาของงานเปลี่ยนไปหรือไม่ โดยต้องคำนึงว่า แม้มีความ ขัดแย้ง แตกต่างกันในบางส่วน และในส่วนรวมยังมีความกลมกลืนเป็นเอกภาพ เดียวกัน

2.) การเน้นด้วยการด้วยการอยู่โดดเดี่ยว (Emphasis by Isolation) เมื่อสิ่งหนึ่งถูก แยกออกไปจากส่วนอื่น ๆ ของภาพ หรือกลุ่มของมัน สิ่งนั้นก็จะเป็นจุดสนใจ เพราะเมื่อแยกออกไปแล้วก็จะเกิดความสำคัญขึ้นมา ซึ่งเป็นผลจากความแตกต่างที่ ไม่ใช่แตกต่างด้วยรูปลักษณะ แต่เป็นเรื่องของตำแหน่งที่จัดวาง ซึ่งในกรณีนี้ รูปลักษณะนั้นไม่จำเป็นต้องแตกต่างจากรูปอื่น แต่ตำแหน่งของมันได้ดึงสายตา ออกไปจึงกลายเป็นจุดสนใจขึ้นมา

3.) การเน้นด้วยการจัดวางตำแหน่ง (Emphasis by Placement) เมื่อองค์ประกอบ อื่นๆ ชื่อนำมายังจุดใดจุดหนึ่งก็จะเป็นจุดสนใจที่ถูกเน้นขึ้นมาและการจัดวางตำแหน่ง ที่เหมาะสม ก็สามารถทำให้จุดนั้นเป็นจุดสำคัญขึ้นมาได้เช่นกัน

1.5.5 เอกภาพ หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลปะทั้งด้าน รูปลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่าง ๆ ให้เกิด ความเป็น หนึ่งเดียว เพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกไป การสร้างงาน ศิลปะ คือ การสร้างเอกภาพขึ้นจากความสับสน ความยุ่งเหยิง เป็นการจัดระเบียบ และ ดุลยภาพ ให้แก่สิ่งที่ขัดแย้งกันเพื่อให้รวมตัวกันได้ โดยการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน เอกภาพของงานศิลปะ มีอยู่ 2 ประการ คือ

1.) เอกภาพของการแสดงออก หมายถึง การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายเดียว แน่นนอน และมีความเรียบง่าย งานชิ้นเดียวจะแสดงออกหลายความคิด หลายอารมณ์ไม่ได้ จะทำให้

สับสนชวดเอกภาพและการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคนก็สามารถทำให้เกิดเอกภาพแก่ผลงานได้

2.) เอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมีระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปินออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะเพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์ ดังนั้นกฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เดียวกันกับธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ 2 หัวข้อ คือ

1.) กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

- การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกันขององค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย
- การขัดแย้งของขนาด
- การขัดแย้งของทิศทาง
- การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

2.) กฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสนิทเป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งๆ ที่เหมือนกันเข้าด้วยกันการประสานมีอยู่ 2 วิธี คือ

2.1 การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งๆ ที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการใช้ตัวกลางเข้าไปประสาน เช่น สีขาว กับสีดำ ซึ่งมีความแตกต่าง ขัดแย้งกันสามารถทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ด้วยการใช้สีเทาเข้าไปประสาน ทำให้เกิดความกลมกลืนกันมากขึ้น

2.2 การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็นการสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูจืดชืด น่าเบื่อที่สุดนอกเหนือจากกฎเกณฑ์หลักคือ การขัดแย้งและการประสานแล้ว ยังมีกฎเกณฑ์รองอีก 2 ข้อ คือ

1. ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้ง ด้วยการเพิ่ม หรือลดความสำคัญ ความน่าสนใจ ในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน

1.2 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสาน

2. การเปลี่ยนแปลง (Variation) คือ-การเพิ่มความขัดแย้งลงในหน่วยที่ซ้ำกัน-เพื่อป้องกันความจืดชืด นำเบื่อ ซึ่งจะช่วยให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงมี 4 ลักษณะ คือ

2.1 การเปลี่ยนแปลงของรูปลักษณะ

2.2 การเปลี่ยนแปลงของขนาด

2.3 การเปลี่ยนแปลงของทิศทาง

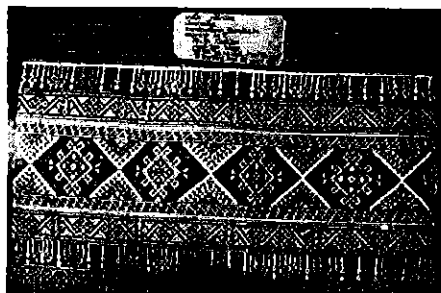
2.4 การเปลี่ยนแปลงของจังหวะ

การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะจะต้องรักษาคุณลักษณะของการซ้ำไว้ ถ้ารูปมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก การซ้ำก็จะหมดไป กลายเป็นการขัดแย้งเข้ามาแทน และถ้าหน่วยหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความแตกต่างจากหน่วยอื่น ๆ มาก จะกลายเป็นความเป็นเด่นเป็นการสร้างเอกภาพด้วยความขัดแย้ง

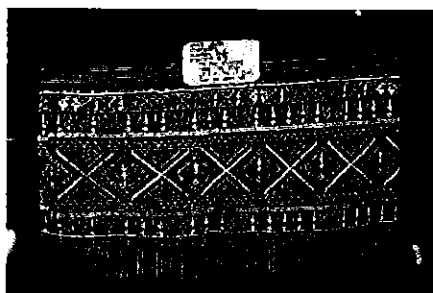
1.6 ผ้าทอตีนจก 9 ลาย บ้านหาดเสี้ยว

จากอิทธิพลทฤษฎีดังกล่าวได้ให้อิทธิพลและมีส่วนต่อแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา เนื่องจากงานจิตรกรรมไทยเป็นศิลปะที่มีความงดงาม มีเสน่ห์อยู่ในตัว ประกอบกับความสุขที่แสดงออกมาด้วยลีลาท่าทาง และศิลปะความรักอันบริสุทธิ์ที่แม่มีต่อลูก ความสุขและรูปร่างรูปทรงลีลาท่าทางของผู้หญิงไทย ทำให้ทั้งสามสิ่งนี้ทำงานร่วมกันอย่างมีระบบสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ตามลักษณะงานของผู้สร้างสรรค์ที่ได้กำหนดไว้

การทอผ้าเป็นหัตถศิลป์ที่แสดงถึงภูมิปัญญาที่เฉลียวฉลาดความเพียรพยายามของมนุษย์ที่จะนำเส้นใยจากวัสดุมาถักทอเป็นผืนผ้ามีลวดลายสีสันงามสะกดตาแก่ผู้พบเห็น เป็นภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษจากรุ่นปู่ ย่า ตา ยาย และส่งต่อมายังรุ่นลูก รุ่นหลาน บ่งบอกถึงชาติตระกูลที่สืบเชื้อสายต่อๆ กันมา โดยเฉพาะการทอผ้าเป็นวิธีหนึ่งของชาวไทยพวนตำบลหาดเสี้ยว อำเภอกศรีสขนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพประกอบที่ 3 ลายดอกมณสิบทก

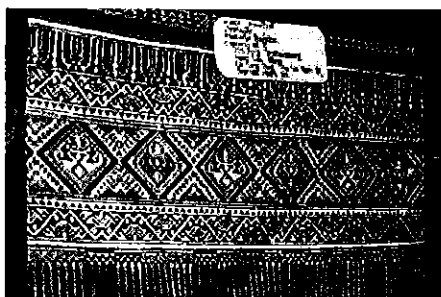
ภาพประกอบที่ 4 ลายน้าอ่าง

ส่วนประกอบของผ้าตีนจก

ผ้าซิ่นตีนจก ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. หัวซิ่น คือ ส่วนบนของผ้าซิ่น
2. ตัวซิ่น คือ ส่วนกลางของผ้าซิ่น
3. ตีนซิ่น คือ ส่วนล่างของผ้าซิ่น

ซิ่น หมายถึง ผ้าที่ทอเป็นถุง ตีน หมายถึง โครงสร้างส่วนล่างที่ประกอบเป็นผ้าถุง จก หมายถึง คvik หรือ ล้วงด้วยมือ ในที่นี้หมายถึง อากาการที่ใช้ขนเม่นชนิดที่แข็งแยกเส้นด้ายยืนของทุกสอดซิ่น หรือล้วงลงไปตามเส้นด้ายยืนที่แยกนั้นควักเอาด้ายหรือไหมซึ่งอยู่ข้างล่างขึ้นมาข้างบน แล้วแยกเส้นด้ายยืนที่อื่นอีกกดเส้นด้ายหรือไหมซึ่งควักขึ้นมาขึ้นลงไปข้างล่างอีกทำเช่นนี้จนตลอดความกว้างของด้ายยืน เพื่อให้ได้ลวดลายตามต้องการแล้วก็ทอสลักลับกันไปจนกว่าจะเสร็จเป็นตีนผ้าซิ่น เมื่อทอเสร็จแล้วก็ทอตัวผ้าซิ่นซึ่งมีสีและลวดลายเหมาะสมกันตามที่มีกำหนดกฎเกณฑ์ไว้เป็นคู่สำหรับตีนนั้นๆเสร็จแล้วก็เอาตีนและตัวผ้าซิ่นมาเย็บติดต่อกันเป็นผ้าซิ่นสำเร็จรูป ใช้นุ่งได้เลยเรียกว่า “ผ้าซิ่นตีนจก” หญิงสาวจะต้องผ่านการฝึกหัดทอผ้าซิ่นตีนจกด้วยกันทุกคนเป็นอันว่าหญิงสาวทุกคนจะต้องมีผ้าซิ่นตีนจกเก็บไว้นุ่งเวลามีงานออกหน้าออกตาเป็นครั้งคราวไม่ใช่นุ่งพรำเพรื่อ ส่วนมากจะนุ่งเวลาไปทำบุญที่วัดใครไม่มีผ้าซิ่นตีนจกนุ่งจะต้องอายเพื่อนฝูงเพราะสื่อแสดงว่าตนเป็นคนเกียจคร้าน ไม่เอาการเอางาน แม้แต่บรรดาหนุ่มๆก็ไม่สนใจมอง เนื่องด้วยการทอผ้าซิ่นตีนจกนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามและความละเอียดลออมาก ทั้งต้องใช้เวลานานมาก ดังนั้นผ้าซิ่นตีนจกนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของผู้นุ่งว่า เป็นคนขยันหมั่นเพียรผู้ที่ได้ฝึกหัดทอผ้าซิ่นตีนจกแล้วทำให้มีความรู้ความสามารถที่จะทอผ้าอื่นๆ ได้มีความเป็นสาวโดยสมบูรณ์พร้อมที่จะแต่งงานมีเหย้ามีเรือนได้และจะเป็นแม่บ้านแม่เรือนที่ดีด้วยลายของผ้าตีนจก

ภาพประกอบที่ 5 ลายสองห้อง

ภาพประกอบที่ 6 ลายสี่ขอ

ภาพประกอบที่ 7 เครื่องกลาง

ภาพประกอบที่ 8 ลายเครื่องน้อย

ผ้าขึ้นตีนจกของชาวบ้านหาดเสี้ยว มีด้วยกันทั้งหมด 9 ลายหลัก คือ

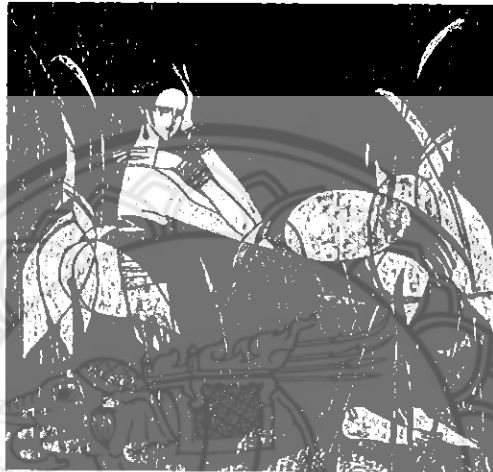
- 1.ลายเครื่องน้อย หมายถึง มีเครื่องประดับตัวลายหลักน้อยและเป็นลายง่ายๆ ลายนี้สามารถให้เด็กฝึกหัดทำตั้งแต่ อายุ 13-14 ปีในโบราณกาลลายเครื่องน้อยนี้จะต้องต่อกับจีนมุก
- 2.ลายเครื่องกลาง หมายถึง ลายหลักที่มีความเหมือนกับลายเครื่องน้อยเพียงแต่มีความยากในการจกลายเพิ่มขึ้น ต้องต่อกับจีนเขิน
- 3.ลายเครื่องใหญ่ หมายถึง ลายหลักที่มีดอกไม้อยู่ตรงกลางเครื่องซึ่ง 2 ลายแรกนั้นไม่มี และจะต้องต่อกับจีนมุก
- 4.ลายมนสืบท หมายถึง ลายหลักที่มีมุม 16 มุมลายนี้จะเป็ลลายที่สวยงามกว่าลายอื่นลายนี้ต้องต่อกับจีนตาเดิบ
- 5.ลายสืบทสองหน่วยตัด หมายถึง ลายหลักที่มีขอจำนวน 12 ขอ ประกอบกันเป็นดอกมีขาพันทำเป็นสามเหลี่ยมและยังมีนกคาบหรือหงส์ตัวเล็กอยู่ด้วย ลายนี้ต้องต่อกับจีนตาหว่า
- 6.ลายน้ำอ่าง หมายถึง ลายหลักที่มีนกหงส์ 2 ตัว คาบดอกไม้ร่วมกันคล้ายกันกับว่าหงส์ 2 ตัวนี้คาบดอกไม้ในอ่างน้ำนั่นเอง ลายนี้สตรีชาวพวนหาดเสี้ยวนิยมทอใส่กันมากที่สุดเนื่องจากเป็นลายที่มีความสะอาดตา และลายนี้จะต้องต่อกับจีนเขิน
- 7.ลายสองห้อง หมายถึง ลายหลักที่มีความแปลกกว่าลายอื่น คือ ครึ่งหนึ่งของลายจะเป็นสีดำอีกครึ่งหนึ่งจะเป็นสีแดง เวลาทอจะพุ่งสวดย 2 สีแต่จะไม่ปล่อยให้กระสวยพุ่งไปจนหมดของจีนเมื่อปล่อยสีดามายังลายที่กำหนดแล้วจึงย้อนกลับ เพราะฉะนั้นสีดำจึงมีเพียงครึ่งเดียวแล้วจึงปล่อยกระสวยด้วยสีแดงมาด้วยวิธีเดียวกัน จึงต้องมีกระสวย 2 อัน ในการทอผ้า 1 ผืน ลายนี้ต้องต่อกับจีนน้ำอ้อย
- 8.ลายแปดขอ หมายถึง ลายที่มีความเหมือนกับลายมนสืบท แต่ย่อขนาดให้เล็กลงลายนี้ต่อด้วยจีนอ้อมแดง
- 9.ลายสี่ขอ หมายถึง ลายขนาดเล็ก มีเครื่องประกอบกระจุมกระจิมใช้สำหรับต่อผ้าขึ้นให้เด็กหญิงตัวเล็กๆใส่ ลายนี้ต่อด้วยจีนตาหว่า

2. ข้อมูลด้านรูปแบบทางศิลปะ

2.1 อิทธิพลการสร้างสรรคศิลปะร่วมสมัยของจีน

2.1.1 Ding Shaoguang

จิตรกรร่วมสมัยของจีนจบจากสถาบันวิจิตรศิลป์จากกรุงปักกิ่ง ผลงานมีลักษณะเป็นภาพวาด ตะวันตกสมัยใหม่ ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของปิกัสโซ่ มาติส และ โมติกลอานี

ภาพประกอบที่ 9

แนวความคิด Ding Shaoguang ต้องการสื่อถึงรูปทรงและวิถีชีวิตของผู้หญิงในतालະห้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของสตรีจีนมืออยู่กับก ภาพสตรีซักผ้าที่แม่น้ำ และมีลูกน้อยอยู่ด้านหลัง นอกจากนั้นยังมีการแสดงออกมาในรูปแบบเบนระนาบ การตัดทอนของรูปทรง รวมทั้ง สีและเส้น

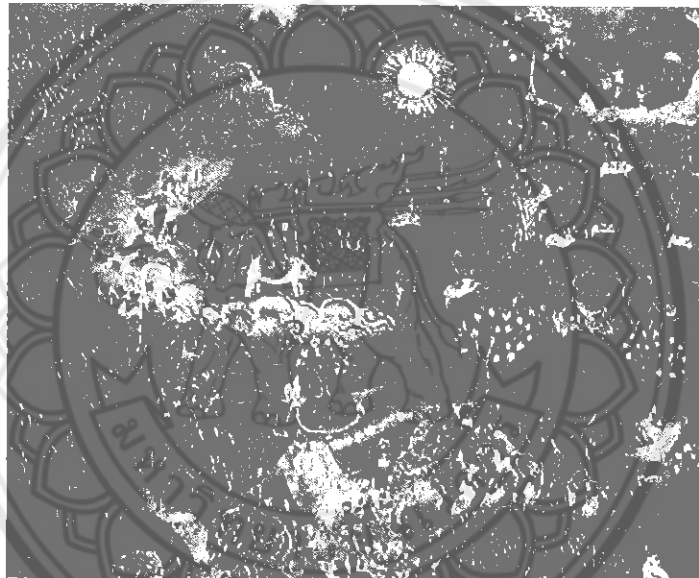

ภาพประกอบที่ 10

2.2 อิทธิพลการสร้างสรรคศิลปะร่วมสมัยศิลปินชาวไทย

2.2.1 พรพรม ชาววัง

พรพรม ชาววัง เกิดวันที่ 9 กรกฎาคม 2510 ที่อยู่ ภาควิชาประยุกต์
ศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร การศึกษา ศิลปมหาบัณฑิต (จิตรกรรม)
มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลงาน แสดงผลงานเดี่ยว ศิลปะเครื่องเคลือบดินเผา "LIFE & TIME" ณ ห้อง
แสดงงานศิลปะ Arvore Cooperative de Actividades Artisticas CRL.ณ เมืองปอร์โต ประเทศ
โปรตุเกส

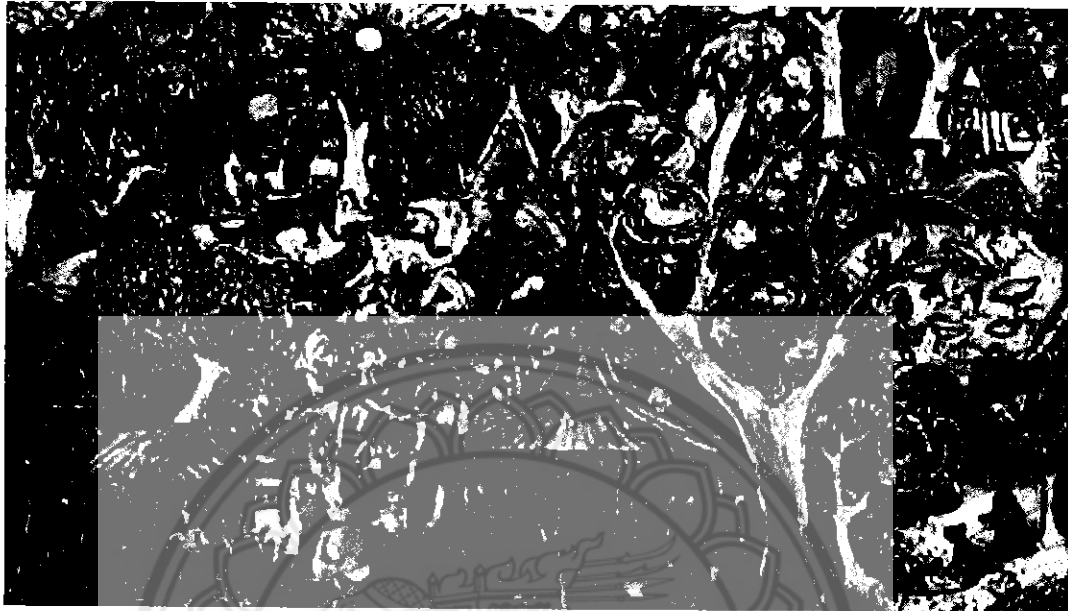
ภาพประกอบที่ 11 ชื่อผลงานสงกรานต์

ชื่อศิลปิน พรพรม ชาววัง

เทคนิค สีน้ำมันบนดินสอพอง ขนาด150 x 180 ซม.

ปีที่สร้างงาน 1996

แนวความคิด จิตสำนึกที่ผูกพันอยู่กับอดีตและความทรงจำวัยเด็กก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ
เลือกสรรคประสพการณ์ ที่ประทับใจมาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงวิถีชีวิตของผู้คน
ในชนบทที่อยู่ใกล้ชิดความรู้สึกที่ดี อบอุ่น และเป็นสุข

ภาพประกอบที่ 12
ชื่อผลงาน ทานบารมี
ชื่อศิลปิน พรพรม. ขาววัง
เทคนิค สีน้ำมันบนดินสอพอง ขนาด 150 x 180 ซม.
ปีที่สร้างงาน 1996

แนวความคิด จิตสำนึกที่ผูกพันอยู่กับอดีตและความทรงจำวัยเด็กก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ
เลือกสรรคประสพการณ์ ที่ประทับใจมาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงวิถีชีวิตของผู้คน
ในชนบทที่อยู่ใกล้ชิด ธรรมชาติมีวัฒนธรรมประเพณีที่ตึงามรวมถึงบรรยากาศแห่งความรู้สึกที่ดี อบอุ่น
และเป็นสุข

จากงานจิตรกรรมดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลในเรื่องของความคิดละรูปแบบในการ
สร้างสรรค์งาน ในเรื่องโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นวิถีชีวิตของผู้คนในชนบทมีการแบ่งจังหวะของเส้นใน
เรื่องทิศทางการโค้งได้อย่างลงตัว นอกจากนั้นยังได้รับอิทธิพลในเรื่องการใช้สีภายในงาน

2.2.2 อานันท์ ราชวังอินทร์

อานันท์ ราชวังอินทร์ ศิลปินล้านนาผู้มีความสามารถ เชี่ยวชาญด้านทัศนศิลป์ สาขาจิตรกรรมแนวไทยประเพณี มีผลงานที่โดดเด่น อาทิเช่น ราววัลดีเด่นจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ ๓, ราววัลที่ ๓ เหรียญทองแดง แนวไทยประเพณี จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ ๒๑, ราววัลที่ ๒ เหรียญเงิน แนวไทยประเพณี จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ ๒๒ และราววัลที่ ๑ เหรียญทอง แนวไทยประเพณี จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ ๒๓ ฯลฯ

ภาพประกอบที่ 13 ชื่อผลงาน "อ้อ...จา" สีอะครายลิก ๑๖๐ x ๑๘๐ ซม.

แนวความคิด เพลงอ้อ หรือ เพลงกล่อมเด็กล้านนา คำว่า "อ้อ" คือเสียงการหำในลำคอของผู้ร้อง โดยไม่มีเนื้อร้อง เป็นการเอื้อนเสียงติดต่อกันให้ยืดยาวออกไป เช่น อ้อ อ้อ จา จา มักเป็นวรรคต้นของบทเพลง แล้วจึงมีคำร้องประกอบสั้น ๆ คล้องจอง เป็นข้อความพรรณนาเรื่องอื่น ๆ เป็นภาษาท้องถิ่นล้านนา เพลงอ้อ หรือ เพลงกล่อมเด็ก เป็นเพลงที่มีจุดประสงค์ตรงตามชื่อที่เรียก คือเป็นการร้อง เพื่อให้เด็กหลับง่ายและหลับอย่างเป็นสุข ช่วยให้เด็กอบอุ่นใจว่า จะไม่ถูกทอดทิ้งในขณะที่นอนหลับ พร้อมกับการไกวเปลของพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือ พี่เลี้ยง นับว่าคนโบราณเข้าใจหลักจิตวิทยาเด็กเป็นอย่างดี

2.3 เขียน ยิ้มศิริ

เขียน ยิ้มศิริ (2465-2514) การศึกษา โรงเรียนประณีตศิลปกรรม กรมศิลปากร สถาบันศิลปะของกรุงโรม ได้รับเกียรตินิยมยกย่องเป็นศิลปินชั้นเยี่ยม (ประติมากรรม) ในปี 2496 ชนะการประกวดผลงานประติมากรรมในระดับนานาชาติ ณ TATE Gallery ลอนดอน อังกฤษ

ภาพประกอบที่ 14 ชื่อผลงาน:เสียงขลุ่ยทิพย์ ปี :2492
เทคนิค: บรอนซ์ ขนาด : 36 x 56 ซม. ต้นฉบับชิ้นที่: 4/9

แนวความคิด ศิลปินได้รับความบันดาลใจทางด้านรูปแบบจากพระพุทธรูปปางลีลาสมัยสุโขทัย เป็นประติมากรรมที่ผสมผสานจังหวะลีลาและเส้นสายของศิลปะไทยกับความเรียบง่ายของรูปทรงแบบสากลอย่างงดงาม

จากงานปฏิมากรรมดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลในเรื่องของความคิดละรูปแบบในการสร้างสรรค์งาน โดยหยิบยืมลักษณะ ลีลาความอ่อนช้อยของลำตัว และได้ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจเพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์งานออกมาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในครั้งนี้

สรุป

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้แก่ ความสุขที่แสดงออกด้วยท่าทางของความรักอันบริสุทธิ์ที่แม่มีต่อลูก รูปร่างรูปทรงลีลาท่าทางของผู้หญิงไทย ตลอดจนอิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย ทฤษฎีความพึงพอใจ และลวดลายผ้า ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดความคิดและการกำหนดรูปแบบของผลงาน ในการแสดงออกที่สอดคล้องกับความรู้สึกส่วนตัวขึ้น

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก ผู้สร้างสรรคมีจุดมุ่งหมาย เพื่อนำเสนอเนื้อหามุมมองด้านเรื่องราวมีความสัมพันธ์กับอารมณ์ความสุข คุณค่าของความรัก อันบริสุทธิ์ที่แม่และลูกมีต่อกัน ที่เต็มไปด้วยการแสดงออกของจินตนาการและการสร้างสรรค์ เป็นการสร้างงานประเภทจิตรกรรมแบบร่วมสมัย เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าใบรูปแบบงานจิตรกรรมไทย โดยมีรูปแบบลักษณะที่มีเอกลักษณ์ และสุนทรียศาสตร์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรคเอง กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นการศึกษาการค้นคว้าทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะในเชิงวิชาการ จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการบันทึกข้อมูลการค้นคว้า โดยผู้สร้างสรรคได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิดและจัดการทำภาพร่าง
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ผู้สร้างสรรคได้ค้นคว้าข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของเทคนิคในการสร้างสรรค์ คือ

ผู้สร้างสรรคมีความเชื่อว่าประสบการณ์นั้นมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ในขั้นตอนการค้นคว้าข้อมูลนี้ ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาจากรูปถ่าย บทความจากหนังสือเกี่ยวกับเรื่องแม่และลูก ผู้สร้างสรรคได้อาศัยรูปทรง โครงสร้างจากงานจิตรกรรมไทย ลีลาท่าทางการเคลื่อนไหว เพื่อใช้เป็นสื่อในการแสดงออก ซึ่งผู้สร้างสรรคได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากของจริงและภาพข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยผู้สร้างสรรคได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลภาพและข้อมูลที่เป็นวัตถุของจริง ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 1

2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิดและจัดการทำภาพร่าง

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผลและกำหนดรูปแบบของผลงานในการสร้างสรรค์อันประกอบไปด้วย เนื้อหา และ รูปทรง

เนื้อหา(Content)คือองค์ประกอบที่เป็นนามธรรมหรือ โครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากการงานศิลปะ ส่วนที่เป็นนามธรรมนั้นนอกจากเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างก็มีความเชื่อมโยง และซับซ้อนกันอยู่ การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด สายสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเรื่อง การแสดงความรักของแม่และลูกเป็นตัวนำเสนอแนวเรื่องและจินตนาการ โดยใช้แม่และลูกแสดงเนื้อหาภายใน และเนื้อหาภายนอกที่อาจมีสัญลักษณ์อื่นมาแทนเรื่องราว และใช้ทัศนธาตุเรื่องธาตุเรื่องของเส้น และสีสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของเรื่องราวประกอบด้วย

รูปทรง (Form)คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ให้ความพึงพอใจต่อความรู้สึกสัมผัสเป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นสร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือ ปัญหาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจด้วยรูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินสอพอง กระดาษสา เป็นต้น และกลวิธีที่ใช้กับวัสดุนั้น เช่น การระบาย การหยดสดสีต่างๆ เพื่อให้เกิดการทับซ้อนกัน เป็นต้น เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความหนาแน่นถาวรของผลงาน และความแบนเนียนของฝีมือ

ทัศนธาตุ (Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรีย์ภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้รูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่อง หรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบ หรือการประสานกันของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมี กฎเกณฑ์ของเอกภาพเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียว เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิตมีความหมายในตัวเอง ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในผลงานมีดังนี้

- 1) จุด (Dot/Point) ธาตุเบื้องต้น ซึ่งเล็กที่สุดของการมองเห็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่าจุด เป็นการเริ่มต้นที่ไปสู่การเกิดของทัศนธาตุอื่นๆ ที่สำคัญต่อไป อาทิเช่น เส้นที่เกิดจากการนำจุดมาเรียงกันจนเกิดความยาว การแต้มสีลงในพื้นที่ว่าง หรือน้ำหนักเกิดจากการนำจุดมาวางเรียงทับซ้อนกันจำนวนมาก โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในส่วนของการสร้างลวดลายของผ้า ด้วยการจุดเรียงให้เป็นเส้น ซึ่งได้แก่ เสื้อผ้าถุงและกางเกง

- 2) เส้น (Line) ผลจากการนำจุดหลายจุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจนเกิดเป็นความยาว ซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้น และเส้นเป็นรากฐานของโครงสร้างของงานทัศนศิลป์ทุกประเภท อีกทั้งเส้นสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง และด้วยการนำมาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆได้ ซึ่งเส้นแต่ละชนิดก็ให้ความหมาย และความรู้สึกกันออกไป โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในส่วนของเขียนรูปทรงของชิ้นงาน เส้นแขน เส้นผม ลำตัว ลวดลายบนผ้า นอกจากนั้นยังรวมถึงพื้นหลังของชิ้นงาน
- 3) น้ำหนัก (Tone) ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสีให้มีผลเป็นความอ่อน ความแก่ของสีหนึ่ง หรือหลายสี หรือบริเวณที่มีสีขาว สีเทา และสีดำ ในความเข้มระดับต่างๆในงานชิ้นหนึ่ง น้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากจะให้ปริมาตร และความแน่นแก่รูปทรงแล้วน้ำหนักยังให้ความรู้สึก และอารมณ์ด้วยการประสานความอ่อนแก่ในตัว โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในส่วนของคัดแสงเงาของผิวหน้า ลำแขน ตัวคน ผ้า เส้นผมและวัตถุที่อยู่ภายในชิ้นงาน เพื่อให้เกิดอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ
- 4) ที่ว่าง (Space) ที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้น ได้แก่ แผ่นของน้ำหนัก แผ่นของระนาบที่มี 2มิติหรือ ประกอบกันเป็น 3มิติ และบริเวณที่ว่างที่เป็นบวกรเป็นลบ ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในส่วนของสร้างมิติของชิ้นงานระหว่างตัวชิ้นงานและระยะพื้นหลัง โดยที่พื้นหลังจะมีการเขียนลวดลายขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดความแตกต่างกันของชิ้นงาน
- 5) สี (Color) ทัศนธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกันครบถ้วน คือ มีเส้น น้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนั้นยังมีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการคือ ความเป็นสี น้ำหนักของสีและความจัดของสี ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในส่วนของสร้างสรรค์ชิ้นงาน ซึ่งพื้นผิวของคน ลวดลายของผ้าด้วยสีที่สดใส การเขียนสีพื้นหลังด้วยสีที่เบาบางเพื่อสร้างบรรยากาศของชิ้นงาน
- 6) ลักษณะผิว (Texture) ลักษณะบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในส่วนของสร้างสรรค์ชิ้นงานในส่วนของพื้นหลังและตัว

ชิ้นงาน โดยใช้วัสดุในการสร้างสรรค์พื้นผิวด้วยดินสอพอง และกระดาษสา แทนการสร้างสรรค์ชิ้นงานลงบนพื้นผิวเรียบลักษณะผิวที่ออกมาจะมีร่องรอยการยับของกระดาษ เป็นพื้นผิวรอยขรุขระแต่ยังคงความอ่อนนุ่ม และลวดลายกระดาษบนพื้นผิว ในส่วนของตัวชิ้นงานเป็นพื้นดินสอพองธรรมดาไม่มีกระดาษเพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างตัวชิ้นงานและส่วนของพื้นชิ้นงาน

ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิด คือ

5.1 ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษ ทRAY ผิวสัมผัส เป็นต้น

5.2 ลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อมองดูจะรู้สึกว่ายาบ หรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจับต้องเข้าจริงกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหินอ่อน หรือการใช้รอยฟู่กันในงานจิตรกรรมบางชิ้น ซึ่ง ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้สร้างความแตกต่างระหว่างตัวชิ้นงานและส่วนของพื้นชิ้นงาน ด้วยพื้นผิวที่รอยขรุขระกับพื้นดินสอพองธรรมดาไม่มีกระดาษ

รูปทรงในส่วนประกอบทางวัสดุ แบ่งออกเป็น วัสดุ และ วิธีการ

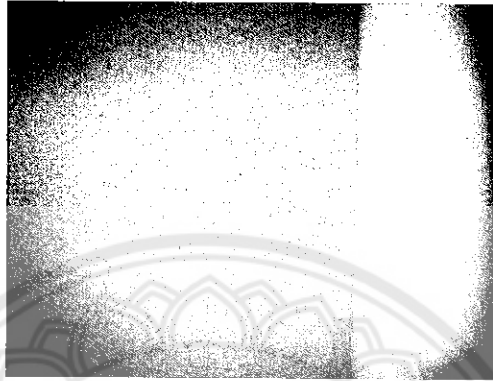
วัสดุ (Material) หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินสอพอง กระดาษ ผ้า เป็นต้น ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ สีอะคริลิก ดินสอพอง กระดาษสา และผ้าใบ

1. สีอะคริลิก(Acrylic color) เป็นสีสังเคราะห์ ลักษณะเหมือนสีน้ำมัน แต่จะเข้มข้นและใสกว่า เนื้อสีไม่อมเหลือง เวลาแห้งจะเป็นเหมือนกับแผ่นฟิล์ม ระยะ เวลาแห้งสั้น ใช้น้ำเป็นตัวทำลาย สีอะคริลิกสามารถระบายให้บางจนคล้ายสีน้ำ

ภาพประกอบที่ 2 สีอะคริลิก

2. ผ้าใบ (Canvas) คือ ผ้าที่ถูกทอให้มีความหนาแน่นมาก ส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้ในการสร้างงานจิตรกรรม สีน้ำมัน สีอะคริลิก ได้รับการทารองพื้นสีขาว หรือสีครีม ด้วยเกสโซ (Gesso) เพื่อป้องกันการดูดซึมของสีเมื่อสร้างงาน และลบร่องรอยพื้นผิวขรุขระของลายผ้าแคนวาส นั้นมีความหลากหลายตามแต่คุณภาพของผ้าที่นำมาใช้

ภาพประกอบที่ 3 ผ้าใบ

3. พู่กัน ลักษณะของพู่กันที่ใช้จะต้องมีลักษณะเป็นขนอ่อน นุ่ม แต่เนื่องจากสีอะคริลิกเป็นสารเคมีที่มีฤทธิ์ต่อการกัดขนพู่กันสูง ฉะนั้นพู่กันจะต้องเป็นขนสังเคราะห์

ภาพประกอบที่ 4 พู่กัน

วิธีการ ผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีการสร้างสรรค์มีดังนี้

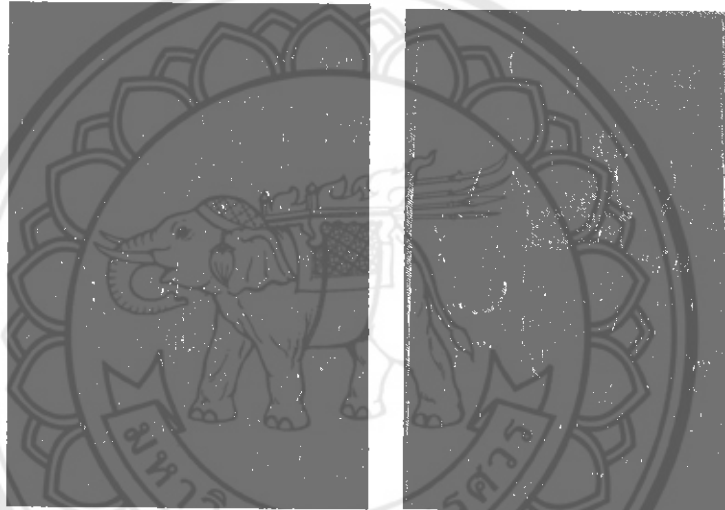
เมื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาพถ่าย และผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่ได้รับบันทึกลงแล้ว นำมาดำเนินการสร้างภาพร่าง โดยการนำมาจัดวางองค์ประกอบ และพัฒนาภาพร่างจนได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์เพื่อให้ได้ภาพร่างตามแนวคิด และความรู้สึกที่ต้องการจะแสดงออก อันมีขั้นตอนการทำดังต่อไปนี้

i643177

17 ก.ย. 255

1. การสร้างสรรค์ภาพแบบร่าง (Sketch)
 1. กำหนดหัวข้อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
 2. รวบรวมข้อมูลต่างๆที่มีเนื้อหาจากสื่อ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และภาพถ่าย
 3. เขียนภาพร่าง (sketch) เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่างรูปทรง องค์ประกอบ เมื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรมแล้ว นำมาดำเนินการสร้างภาพร่างจนได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์ เพื่อให้ได้ภาพร่างตามแนวความคิดและความรู้สึก ที่ต้องการจะแสดงออกมา มีการ สร้างภาพร่างด้วยการใช้ดินสอ และสีน้ำ

ภาพประกอบที่ 5 ภาพร่างที่ 1 ภาพประกอบที่ 6 ภาพร่างที่ 2

4. นำภาพร่างและกลวิธีที่ได้ทดลองไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำ
5. นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขภาพร่างให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ เฟรมผ้าใบ สีน้ำมัน ดินสอ จานสี ผ้าเช็ด สี ฯลฯ
7. ขยายภาพร่างลงบนเฟรมผ้าใบและลงสีตามที่ได้ทำภาพร่างไว้

3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดหัวข้อในกระบวนการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การสร้างภาพร่าง
2. การพัฒนาองค์ประกอบ
3. การพัฒนาเรื่องสี
4. การพัฒนาเรื่องพื้นผิว
5. ลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์

1. การสร้างภาพร่าง

ขั้นตอนในการทำภาพแบบร่าง มีการทำภาพแบบร่างโดยอาศัยพัฒนามาจากงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์มาเป็นลำดับ โดยอาจารย์แนะนำในเรื่องของเทคนิคและการทำงานที่จะทำให้ผู้สร้างสรรค์ทำงานได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งขั้นตอนการสร้างสรรค์ในการทำภาพแบบร่างผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มจากกำหนดรูปทรงและเรื่องราวขึ้น โดยประกอบกับการดูรูปแบบงานจิตรกรรมไทยประกอบ รวมถึงเรื่องสี สวดลายผ้าหาคัดเสี้ยว นอกจากนั้นในส่วนของพื้นหลังต้องมีความสัมพันธ์กับตัวงานต่อการทำแบบร่าง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน

2. การพัฒนาองค์ประกอบ

ภาพประกอบที่ 7

ในการสร้างสรรค์องค์ประกอบ ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาองค์ประกอบในเรื่อง สามเหลี่ยม หรือรูปสามเหลี่ยมทองคำแบบมุมแหลม (Golden Triangle) ที่มีด้านยาวต่อด้านสั้นเป็นอัตราส่วนของค่า ซึ่งมีสามเหลี่ยมทองคำแบบมุมแหลมและแบบมุมป้านขนาดเล็กซ้อนทับกันเข้าไปซ้ำมาอย่างไม่รู้จบ การพัฒนาในเรื่องรูปทรง มีการใช้เส้นเข้ามาสร้างความสัมพันธ์ในเรื่ององค์ประกอบและขนาดของตัวงานที่มีขนาดต่างกันตามความสัมพันธ์ของแต่ละชิ้นงาน

3. การพัฒนาเรื่องสี

สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้โทนสีอ่อนที่มีความอ่อนละมุน คือ ใช้สีขาวเป็นส่วนผสมเพื่อไม่ให้เกิดความเข้มจนเกินไป หรือสีโดดจนเกินไป นอกจากนี้ การใช้สีในแต่ละชิ้นงานจะมีการคุมสีที่ให้เกิดความสัมพันธ์กัน

4. การพัฒนาเรื่องพื้นผิว

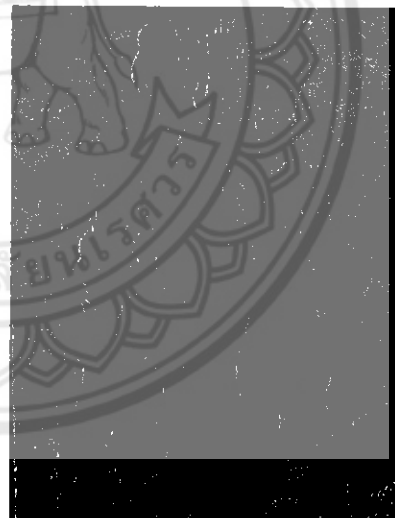
การสร้างพื้นผิวของชิ้นงาน ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้วัสดุในการสร้างสรรค์พื้นผิวด้วยดินสอพอง และกระดาษสา แทนการสร้างชิ้นงานลงบนพื้นผิวเรียบลักษณะผิวที่ออกมาจะมีร่องรอยการยับของกระดาษ เป็นพื้นผิวรอยขรุขระแต่ยังคงความอ่อนนุ่ม และลวดลายกระดาษบนพื้นผิว ในส่วนของตัวชิ้นงานเป็นพื้นดินสอพองธรรมดาไม่มีกระดาษเพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างตัวชิ้นงานและส่วนของพื้นชิ้นงาน

5. ลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้วิธีร่างแบบวัดสัดส่วนคร่าวๆ เพราะเนื่องจากต้องการแก้ไขเพื่อเติมจากภาพแบบร่าง และเพื่อสะดวกต่อการลดเพิ่มส่วนต่างๆ ด้วยวิธีการตีตาราง

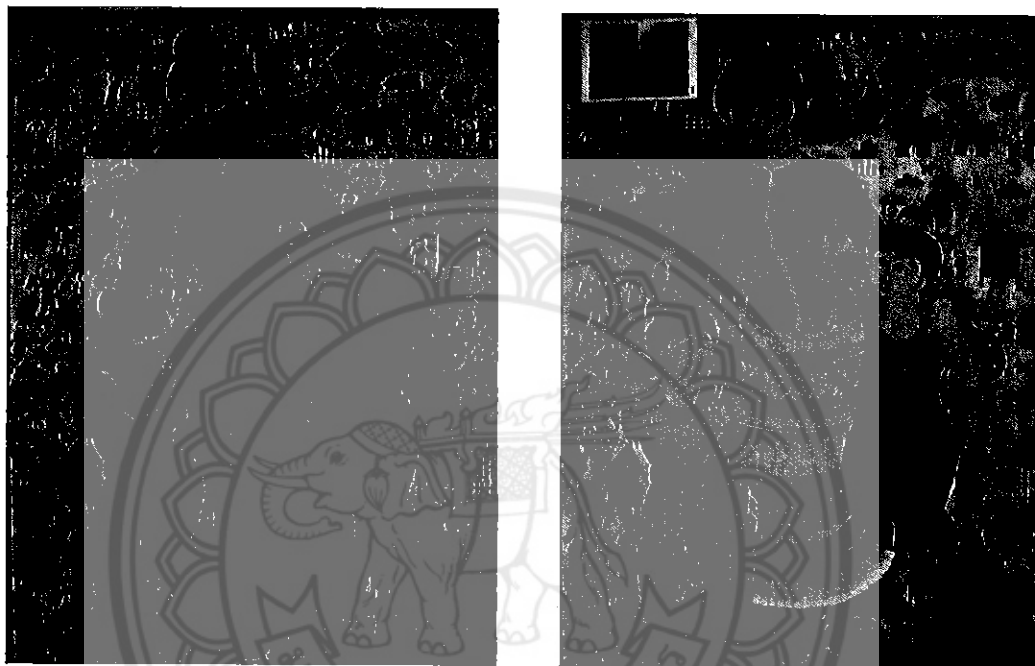
ภาพประกอบที่ 8

ภาพประกอบที่ 9

- ขั้นตอนที่ 1 นำวิธีการตีตารางมาแบ่งสัดส่วนเพื่อให้การร่างภาพได้อย่างแม่นยำ
- ขั้นตอนที่ 2 นำเทคนิคการรองพื้นด้วยดินสอพองและกระดาษสา มาสร้างพื้นผิวใหม่
- ขั้นตอนที่ 3 กำหนดค่าของสี แสงเงา ที่ละส่วนจนเต็ม

1. นำเสนอผลงานที่สำเร็จให้อาจารย์ประเมินคุณค่าและนำคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง ผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. บันทึกกระบวนการ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อที่จะได้นำมา แก้ไขและปรับปรุงในงานชิ้นต่อไป

ภาพประกอบที่ 10

ภาพประกอบที่ 11

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานพบปัญหา ดังนี้

1. เนื่องจากผ้าแคนวาสมีความอ่อนนุ่มเมื่อขยายผลงานมีขนาดใหญ่ขึ้นปริมาณพื้นที่จึงมีขนาดกว้างมากขึ้น ทำให้ต้องใช้โครงเฟรมปูดวยไม้กระดาน เพื่อความแข็งแรงในการรองรับการสร้างพื้นผิว
2. ในกลวิธีการทำงานแต่ละครั้งมีความจำเป็นที่จะต้องผสมสีอะครีลิคไว้ในปริมาณมากเพื่อให้สะดวกและเพียงพอต่อการใช้งาน เมื่อผสมทิ้งไว้จะพบปัญหาคือ มีเชื้อราเกิดขึ้น ซึ่งทำให้ต้องทิ้งสีที่ผสมเตรียมไว้
3. ในการสร้างพื้นหลังด้วยกระดาษสาและดินสอพอง จำเป็นต้องมีการผสม น้ำ กาว และดินสอพองในปริมาณตามอัตราส่วนที่กำหนด หากผสมน้ำมากเกินไปจะทำให้งานแห้งช้า แต่ถ้าหากผสมดินสอพองมากเกินไปจะทำให้พื้นผิวที่สร้างมาหลุดออกได้ง่ายและเป็นก้อนทับกันทำให้ไม่เห็นลวดลายของกระดาษสา
4. ในการตัดเส้นตัวชิ้นงาน การเขียนลวดลายผ้า เครื่องประดับ จำเป็นต้องใช้สมาธิอย่างมากเพื่อให้เส้นออกมาตรง ไม่บิดเบี้ยว และมีขนาดเท่ากัน
5. การเขียนสัดส่วนคน จำเป็นต้องใช้ทักษะฝีมือที่แม่นยำ ต้องมีการวัดขนาดโครงสร้างและเช็คว่าอยู่ตลอดเวลาเพื่อป้องกันการผิดเพี้ยนจากสัดส่วนเดิม

จากการปฏิบัติงานทำให้เราได้เจอปัญหาหลายอย่างที่เกิดในตอนปฏิบัติงานจึงทำให้เราได้เรียนรู้ และรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้าแม้ว่าเราจะวางแผนไว้แล้ว และการจัดทำเล่มศิลปนิพนธ์ในบทที่ 3 นี้ก็ช่วยทำให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิดอย่างเป็นระบบและมีการวางแผนการทำงาน อย่างเป็นขั้นตอนเมื่อเจอปัญหาก็สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือจะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้ง่ายยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

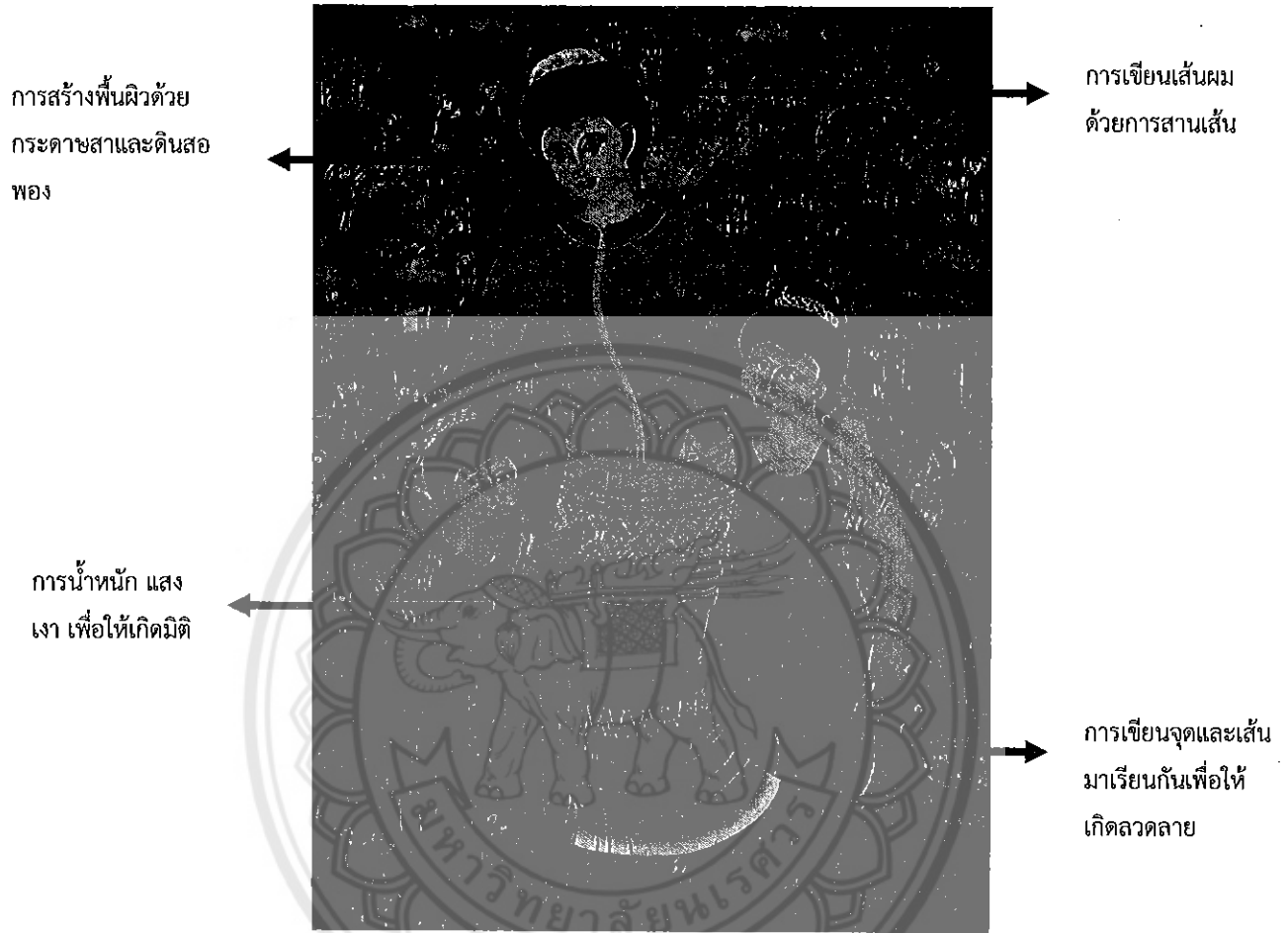
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ชุด สายใยรักแม่ และลูก ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอเนื้อหามุมมองด้านเรื่องราวมีความสัมพันธ์กับอารมณ์ ความสุข คุณค่าของความรัก อันบริสุทธิ์ที่แม่และลูกมีต่อกัน ที่เต็มไปด้วยการแสดงออกของ จินตนาการและการสร้างสรรค์ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ เป็นกระบวนการที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ เนื่องด้วยเป็นการอธิบายให้กับบุคคลอื่น เกิด การเรียนรู้ ทำความเข้าใจถึงความหมาย และขั้นตอนกระบวนการกลวิธี และคุณค่าด้านสุนทรียภาพ ผลงานการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์กวีพรรณนี้ ตั้งแต่ขั้นแรกตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรค์เป็น ผลงานศิลปะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทาง หลักการวิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของ ชลูด นิ่มเสมอ ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์ มีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน (ชลูด นิ่มเสมอ.2531)

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ตลอดภาคการศึกษาปลายนี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำประสบการณ์ จากการทำงานในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ มาปรับใช้และพัฒนาให้เกิดผลงานที่ใกล้เคียงและสามารถ ตอบสนองความรู้สึกมากที่สุด ซึ่งขณะที่ปฏิบัติงานก็จะพบปัญหาต่างๆซึ่งต้องหาทางแก้ ซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อผู้สร้างสรรค์อย่างมาก จากกระบวนการสร้างสรรค์ดังกล่าวมาได้นำมาซึ่งผลงานศิลป นิพนธ์ชุดนี้

วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน เดินเล่น

การสร้างพื้นผิวด้วย
กระดาษสาและดินสอ
พอง

การเขียนเส้นผม
ด้วยการสานเส้น

การนำหนัก แสง
เงา เพื่อให้เกิดมิติ

การเขียนจุดและเส้น
มาเรียงกันเพื่อให้
เกิดลวดลาย

ภาพประกอบที่ 1

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด สายสัมพันธ์รกระหว่างแม่และลูก ในงานชิ้นที่ 1 ชื่อ เดินเล่น ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริงและเนื่องจากผลงานชิ้นที่ 1 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ การวิเคราะห์ผลงานจึงมีลักษณะ ดังนี้

1. สีและน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (Color & Tone) ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะสื่อถึงอารมณ์ ความอบอุ่น อ่อนโยน แจ่มใส ของรูปทรงจึงได้แสดงออกด้วยสีและน้ำหนัก เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของ รูปทรงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ทางความคิด

2. ที่ว่าง (Space) ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ ได้ กำหนดที่ว่างคือส่วนที่เกิดจากพื้นที่รอบนอกของรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ใช้ที่ว่างแบบสองมิติที่มีความกว้างและยาว โดยใช้น้ำหนักอ่อน

แก่ของสี และความคมชัดของรูปทรงทำให้เกิดระยะหน้าหลังดูแล้วมีความรู้สึกของบรรยากาศ ทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

3.เส้น (Line)ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวภายใน ภาพได้ แก่ เส้นโค้ง ลักษณะแนวทางของเส้นและทิศทางของรูปทรง โดยใช้ลักษณะเส้นโค้งในการสร้างรูปทรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน

4.พื้นผิว การสร้างพื้นผิวของชิ้นงาน ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้วัสดุในการสร้างสรรค์พื้นผิวด้วยดินสอพอง และกระดาษสา แทนการสร้างสรรคชิ้นงานลงบนพื้นผิวเรียบลักษณะผิวที่ออกมาจะมีร่องรอยการยับของกระดาษ เป็นพื้นผิวรอยขรุขระแต่ยังคงความอ่อนนุ่ม และลวดลายกระดาษบนพื้นผิว ในส่วนของตัวชิ้นงานเป็นพื้นดินสอพองธรรมดาไม่มีกระดาษเพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างตัวชิ้นงาน และส่วนของพื้นชิ้นงาน

ทัศนธาตุและการสร้างเอกภาพ

ในการสร้างศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ (Visual Elements) โดยใช้เส้น (Line) เป็นทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นเส้นที่เกิดจากลีลาท่าทาง ทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรง ในส่วนพื้นหลังของผลงาน ใช้สี (Color) วรรณะสีอ่อน วรรณะสีเย็น

องค์ประกอบของศิลปะ ในส่วนของรูปทรง กับเนื้อหา งานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่เป็น องค์ประกอบของทางทัศนศิลป์ สามารถสัมผัสรับรู้ด้วยการมองเห็นทางตา ในส่วนประเด็นที่จะ กล่าวถึงก็คือ องค์ประกอบของศิลปะที่เป็นโครงสร้างสำคัญอันประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นรูปทรง และส่วนที่เป็นเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 รูปทรง (Form)

รูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะ ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงของคน โดยผ่านแม่และลูก โดยใช้เส้นในตัวตนเพื่อ ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและมีมิติ ด้วยวิธีการประสานกันของทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

1. รูปทรงทางวัตถุหรือวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน คือกลวิธีจิตรกรรมสีอะครีลิค บนผ้าใบ

2.2 เนื้อหา (Content)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด สายใยรักแม่และลูก ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ เดินเล่น แนวเรื่อง เป็นเรื่องราวแม่ได้พาลูกไปเดินเล่น ออกไปดูสิ่งต่างๆ และระหว่างทางได้มีการพูดคุย เป็นการสื่อถึงอารมณ์ความรัก ความผูกพันที่แม่และลูกมีต่อกัน โดยผ่านสัญลักษณ์สัญลักษณ์ แม่และลูก

เนื้อหาภายนอก ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจของตนเอง จากความรักที่แม่มีต่อผู้สร้างสรรค์ เอง จึงเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา โดยหยิบเอารูปแบบจาก ท่าทาง ความสัมพันธ์ การกอด การโอบ ประครอง มาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตัว

เนื้อหาภายใน เนื้อหาทาง อารมณ์การแสดงออกระหว่างความรักของแม่และลูก นำเสนอแนวความคิดออกมาในรูปของงานจิตรกรรมเป็นเรื่องราวของการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงอารมณ์แห่งความสุขและความรู้สึกที่บอกถึงความคิดที่ศรัทธาของผู้สร้างสรรค์ ลักษณะงานที่แสดงออกจะต้องมีความงาม ความสุขจากความรู้สึกที่ได้รับจากสายสัมพันธ์ความรักของแม่และลูก สัญลักษณ์ที่ใช้ในการถ่ายทอด ความหมายเนื้อหาเป็นตัวละครที่ใช้ในการถ่ายทอด เพื่อสื่อความหมายตอบโต้ระหว่างผู้สร้างสรรค์ผลงานกับผู้ชมงาน สัญลักษณ์ในผลงานคือ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของความรักความสัมพันธ์ของแม่และลูก ที่ผู้สร้างสรรค์ใช้เป็นสัญลักษณ์คือ การกอด โอบรัด การมองตาและลีลาท่าทางเป็นต้น

ภาพประกอบที่ 2

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ รูปทรงได้มาจากความคิด จินตนาการที่ผสมกับงานจิตรกรรมไทย และได้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานของผู้สร้างสรรค์

วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน สนนนา

ภาพประกอบที่ 3

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก ในงานชิ้นที่ 2 ชื่อ สนนนา ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริงและเนื่องจากผลงานชิ้นที่ 2 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อมาจากผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ การวิเคราะห์ผลงานจึงมีลักษณะ ดังนี้

1.สีและน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (Color & Tone) ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะสื่อถึงอารมณ์ ความอบอุ่น อ่อนโยน แจ่มใส ของรูปทรงจึงได้แสดงออกด้วยสีและน้ำหนัก เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของ รูปทรงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ทางความคิด

2.ที่ว่าง (Space) ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ ได้ กำหนดที่ว่างคือส่วนที่เกิดจากพื้นที่รอบนอกของรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ใช้ที่ว่างแบบสองมิติที่มีความกว้างและยาว โดยใช้สี น้ำหนักอ่อนแก่ของสี และความคมชัดของรูปทรงทำให้เกิดระยะหน้าหลังดูแล้วมีความรู้สึกของบรรยากาศ ทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

3.เส้น (Line) ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวภายใน ภาพได้แก่ เส้นโค้ง ลักษณะแนวทางของเส้นและทิศทางของรูปทรง โดยใช้ลักษณะเส้นโค้งในการสร้างรูปทรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน

4. พื้นผิว การสร้างพื้นผิวของชิ้นงาน ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้วัสดุในการสร้างสรรค์พื้นผิวด้วยดินสอพอง และกระดาษสา แทนการสร้างสรรคชิ้นงานลงบนพื้นผิวเรียบลักษณะผิวที่ออกมาจะมีร่องรอยการยับของกระดาษ เป็นพื้นผิวรอยขรุขระแต่ยังคงความอ่อนนุ่ม และลวดลายกระดาษบนพื้นผิว ในส่วนของตัวชิ้นงานเป็นพื้นดินสอพองธรรมดาไม่มีกระดาษเพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างตัวชิ้นงานและส่วนของพื้นชิ้นงาน

ทัศนธาตุและการสร้างเอกภาพ

ในการสร้างศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ (Visual Elements) โดยใช้เส้น (Line) เป็นทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นเส้นที่เกิดจากลีลาท่าทาง ทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรง ในส่วนพื้นหลังของผลงาน ใช้สี (Color) วรรณะสีอ่อน วรรณะสีเย็น

องค์ประกอบของศิลปะ ในส่วนของรูปทรง กับเนื้อหา งานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่เป็น องค์ประกอบของทางทัศนศิลป์ สามารถสัมผัสรับรู้ด้วยการมองเห็นทางตา ในส่วนประเด็นที่จะ กล่าวถึงนี้คือ องค์ประกอบของศิลปะที่เป็นโครงสร้างสำคัญอันประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นรูปทรง และส่วนที่เป็นเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 รูปทรง (Form)

รูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะ ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงของคน โดยผ่านแม่และลูก โดยใช้เส้นในตัวตนเพื่อ ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและมีมิติ ด้วยวิธีการประสานกันของทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

1. รูปทรงทางวัตถุหรือวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน คือกลวิธีจิตรกรรมสีอะครีลิก บนผ้าใบ

2.2 เนื้อหา (Content)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด สายใยรักแม่และลูก ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ สนทนา แนวเรื่อง เป็นเรื่องราวกิจกรรมที่แม่และลูกได้ทำร่วมกัน การพูดคุยสนทนาเล่านิทานเป็นการสื่อถึงอารมณ์ความรัก ความผูกพันที่แม่และลูกมีต่อกัน โดยผ่านสัญลักษณ์ แม่และลูก

เนื้อหาภายนอก ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจของตนเอง จากความรักที่แม่มีต่อผู้สร้างสรรค์ เอง จึงเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา โดยหยิบเอารูปแบบจาก ท่าทาง ความสัมพันธ์ การกอด การโอบ ประครอง มาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตัว

เนื้อหาภายใน เนื้อหาทาง อารมณ์แสดงออกระหว่างความรักของแม่และลูกนำเสนอแนวความคิดออกมาในรูปของงานจิตรกรรมเป็นเรื่องราวของการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงอารมณ์แห่งความสุขและความรู้สึกที่บอกถึงความคิดทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ ลักษณะงานที่แสดงออกจะต้องมีความงาม ความสุขจากความรู้สึกที่ได้รับจากสายสัมพันธ์ความรักของแม่และลูก สัญลักษณ์ที่ใช้ในการถ่ายทอด ความหมายเนื้อหาเป็นตัวกลางที่ใช้ในการถ่ายทอด เพื่อสื่อความหมายตอบโต้ระหว่างผู้สร้างสรรค์ผลงานกับผู้ชมงาน สัญลักษณ์ในผลงานคือ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของความรักความสัมพันธ์ของแม่และลูก ที่ผู้สร้างสรรค์ใช้เป็นสัญลักษณ์คือ การกอด โอบรัด การมองตาและลีลาท่าทางเป็นต้น

ภาพประกอบที่ 4

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ รูปทรงได้มาจากความคิด จินตนาการที่ผสมกับงานจิตรกรรมไทย และได้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานของผู้สร้างสรรค์

วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน แกะสลัก

การสร้างพื้นผิวด้วย
กระดาษสาและดินสอพอง

การนำหนัก แสง
เงา เพื่อให้เกิดมิติ

การเขียนเส้นผม
ด้วยการสานเส้น

การเขียนจุดและเส้น
มาเรียงกันเพื่อให้
เกิดลวดลาย

ภาพประกอบที่ 5

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะปั้นรูปชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก ในงานชิ้นที่ 3 ชื่อ แกะสลัก ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริงและเนื่องจากผลงานชิ้นที่ 3 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานช่วงก่อนศิลปะปั้นรูป การวิเคราะห์ผลงานจึงมีลักษณะ ดังนี้

1. สีและน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (Color & Tone) ผลงานศิลปะปั้นรูป ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะสื่อถึงอารมณ์ ความอบอุ่น อ่อนโยน แจ่มใส ของรูปทรงจึงได้แสดงออกด้วยสีและน้ำหนัก เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของ รูปทรงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ทางความคิด

2. ที่ว่าง (Space) ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะปั้นรูป ชุดนี้ ได้ กำหนดที่ว่างคือส่วนที่เกิดจากพื้นที่รอบนอกของรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ใช้ที่ว่างแบบสองมิติที่มีความกว้างและยาว โดยใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของสี และความคมชัดของรูปทรงทำให้เกิดระยະหน้าหลังดูแล้วมีความรู้สึกของบรรยากาศ ทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

3.เส้น (Line)ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่ยกหนดทิศทางการเคลื่อนไหวภายใน ภาพได้ แก่ เส้นโค้ง ลักษณะแนวทางของเส้นและทิศทางของรูปทรง โดยใช้ลักษณะเส้นโค้งในการสร้างรูปทรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน

4.พื้นผิว การสร้างพื้นผิวของชิ้นงาน ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้วัสดุในการสร้างสรรค์พื้นผิวด้วยดินสอพอง และกระดาษสา แทนการสร้างสรรคชิ้นงานลงบนพื้นผิวเรียบลักษณะผิวที่ออกมาจะมีร่องรอยการยับของกระดาษ เป็นพื้นผิวย่อยขรุขระแต่ยังคงความอ่อนนุ่ม และลวดลายกระดาษบนพื้นผิว ในส่วนของตัวชิ้นงานเป็นพื้นดินสอพองธรรมดาไม่มีกระดาษเพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างตัวชิ้นงานและส่วนของพื้นชิ้นงาน

ทัศนธาตุและการสร้างเอกภาพ

ในการสร้างศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ (Visual Elements) โดยใช้เส้น (Line) เป็นทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นเส้นที่เกิดจากลีลาท่าทาง ทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรง ในส่วนพื้นหลังของผลงาน ใช้สี (Color) วรรณะสีอ่อน วรรณะสีเย็น

องค์ประกอบของศิลปะ ในส่วนของรูปทรง กับเนื้อหา งานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่เป็น องค์ประกอบของทางทัศนศิลป์ สามารถสัมผัสรับรู้ด้วยการมองเห็นทางตา ในส่วนประเด็นที่จะ กล่าวถึงนี่คือ องค์ประกอบของศิลปะที่เป็นโครงสร้างสำคัญอันประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นรูปทรง และส่วนที่เป็นเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 รูปทรง (Form)

รูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะ ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงของคน โดยผ่านแม่และลูก โดยใช้เส้นในตัวตนเพื่อ ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและมีมิติ ด้วยวิธีการประสานกันของทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

1. รูปทรงทางวัตถุหรือวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน คือกาววีจิตรกรรมสีอะครีลิก บนผ้าใบ

2.2 เนื้อหา (Content)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด สายใยรักแม่และลูก ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อ แกะสลัก แนวเรื่อง เป็นเรื่องราวกิจกรรมที่แม่และลูกได้ทำร่วมกัน การฝึก อบรมสั่งสอนจรรยา มารยาทความเป็นกุลสตรีก่อนการออกเรือน การสื่อถึงอารมณ์ความรัก ความผูกพันที่แม่และลูกมีต่อกัน โดยผ่านสัญลักษณ์ แม่และลูก

เนื้อหาภายนอก ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจของตนเอง จากความรักที่แม่มีต่อผู้สร้างสรรค์ เอง จึงเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา โดยหยิบเอารูปแบบจาก ท่าทาง ความสัมพันธ์ การกอด การโอบ ประครอง มาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตัว

ภาพประกอบที่ 6

เนื้อหาภายใน เนื้อหาทาง อารมณ์สะเทือนใจ (EmotionContent) นำเสนอ แนวความคิดออกมาในรูปของงานจิตรกรรมเป็นเรื่องราวของการสร้างสรรค์ผลงานที่ แสดงออกถึงอารมณ์แห่งความสุขและความรู้สึกที่บอกถึงความคิดทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ ลักษณะงานที่แสดงออกจะต้องมีความงาม ความสุขจากความรู้สึกที่ได้รับจากสายสัมพันธ์ ความรักของแม่และลูก สัญลักษณ์ที่ใช้ในการถ่ายทอด ความหมายเนื้อหาเป็นตัวละครที่ใช้ ในการถ่ายทอด เพื่อสื่อความหมายตอบโต้ระหว่างผู้สร้างสรรค์ผลงานกับผู้ชมงาน สัญลักษณ์ ลักษณะในผลงานคือ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของความรักความสัมพันธ์ของแม่และลูก ที่ผู้ สร้างสรรค์ใช้เป็นสัญลักษณ์คือ การกอด โอบรัด การมองตาและลีลาท่าทางเป็นต้น

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ รูปทรงได้มาจากความคิด จินตนาการที่ผสมกับงานจิตรกรรม ไทย และได้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานของผู้สร้างสรรค์

ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 7
ชื่อผลงาน มองแม่
ขนาด 110 x 140 เซนติเมตร
เทคนิคผสมสีอะครีลิคบนผ้าใบ

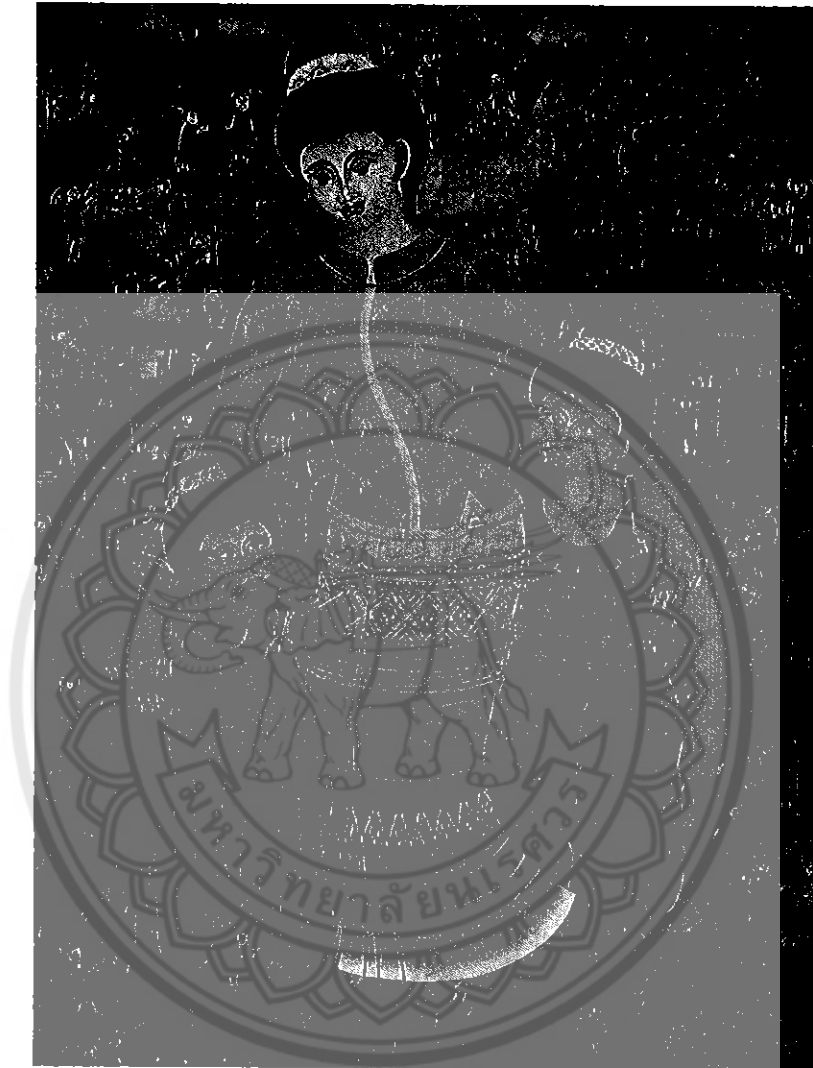

ภาพประกอบที่ 8
ชื่อผลงาน โอบรัก
ขนาด 110 x 140 เซนติเมตร
เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ภาพประกอบที่ 9
ชื่อผลงาน โอบรัก no.2
ขนาด 170 x 122 เซนติเมตร
เทคนิค การผสมเทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ

ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

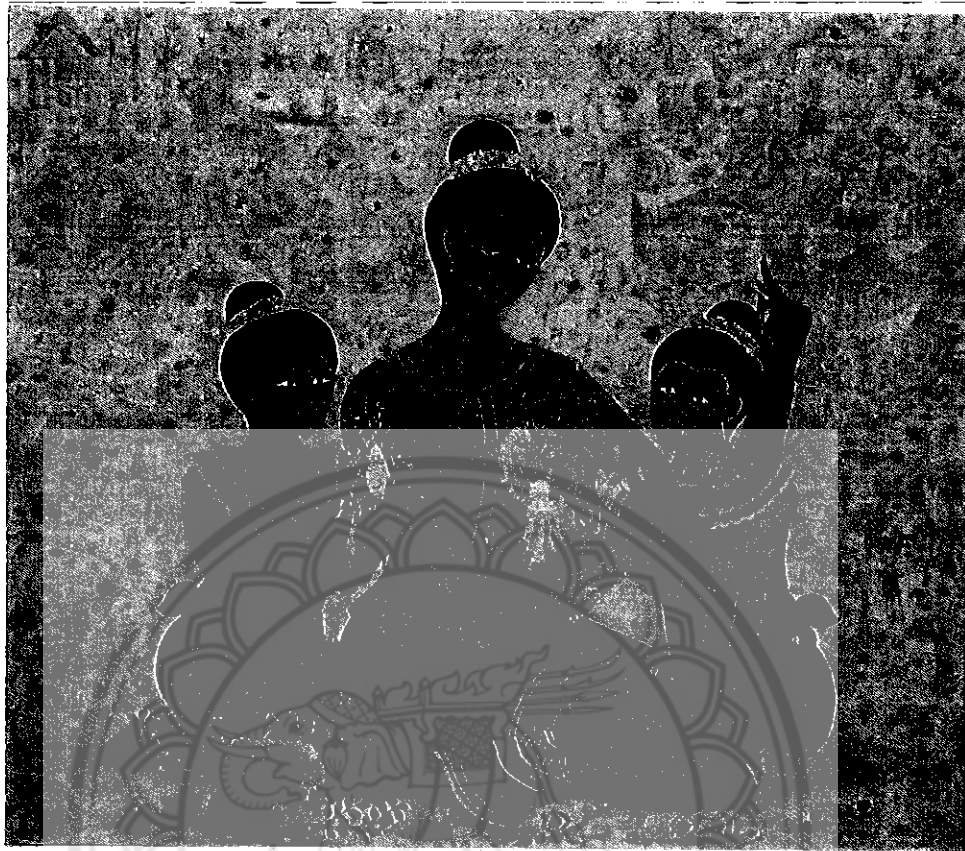

ภาพประกอบที่ 10

ชื่องาน เดินเล่น

ขนาด 160 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

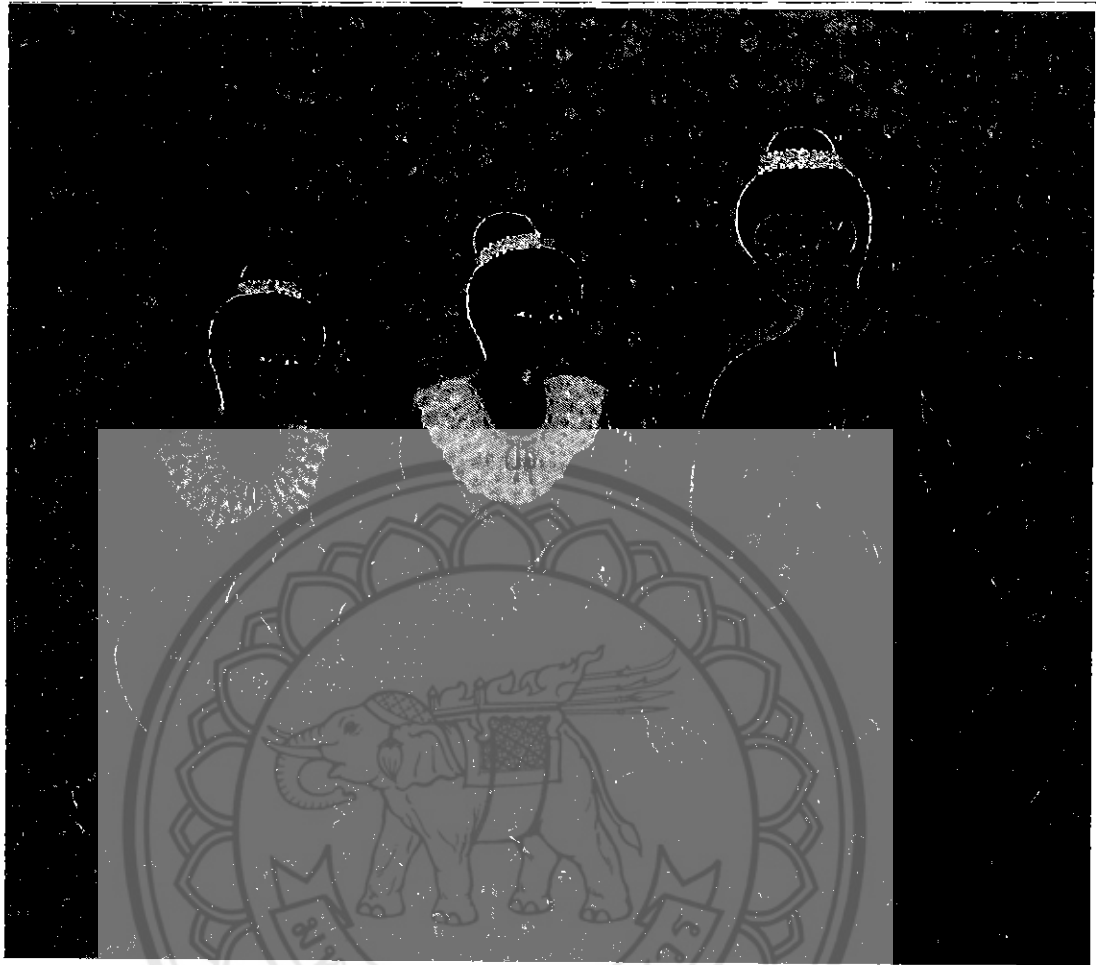

ภาพประกอบที่ 11

ชื่องาน สนทนา

ขนาด 150 x 130 เซนติเมตร

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ภาพประกอบที่ 12

ชื่องาน แกะสลัก

ขนาด 165 x 145 เซนติเมตร

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก เป็นการนำเสนอความบันเทิงจากประสบการณ์ส่วนตัว ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาล้วนเพื่อนำเสนอความงามแนวความคิดและเป็นการเพิ่มประสบการณ์การทำงานทางความคิดต่อผู้สร้างสรรค์ให้เกิดการพัฒนางานทัศนศิลป์ต่อไปในอนาคต

ผลที่ได้รับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูกนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อเป็นการตอบสนองแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่ได้สื่อออกมาจากความรู้สึกที่มีอยู่ภายในจิตใจ จนเกิดความรู้ความเข้าใจของจิตใต้สำนึกในเรื่องความรักของแม่และลูก และการถ่ายทอดงานออกมาในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งมีลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรมที่มีรูปแบบเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน และนำมาบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์

จากจุดประสงค์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ตั้งไว้ มีการสรุปผลไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์งานศิลปะไว้อย่างมีระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์ จากการศึกษากระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์พบว่า การเตรียมข้อมูล รวบรวมข้อมูลเป็นการเตรียมเตรียมความพร้อมต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก นี้ ได้มีการทำขั้นตอนตามลำดับคือ อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย ทฤษฎีต่างๆ อิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของจีน อิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของไทย แล้วนำมาสู่ การสร้างภาพร่าง การพัฒนาองค์ประกอบ การพัฒนาพื้นผิว ลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

2. เพื่อแสดงออกของอารมณ์หรือความรู้สึกของผลงานจิตรกรรมโดยเป็นผลงานในเชิงภาพลักษณ์ จากการแสดงออกของงานศิลปนิพนธ์ เป็นการแสดงออกจากรักความผูกพันของแม่และลูก ที่เกิดจากประสบการณ์ในสมัยอดีต ภายใต้จิตสำนึกของผู้สร้างสรรค์เอง นอกจากนั้นยังรวมถึงความรักที่แม่เคยมอบให้แก่ผู้สร้างสรรค์เองจึงได้เกิดการถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานในเชิงภาพลักษณ์

3. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิด ที่ลักษณะเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์งาน จากการเรียนรู้และเพื่อเข้าใจในกระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก ผู้สร้างสรรค์พบว่า การทำงานเป็นระบบ ขั้นตอนนั้นทำให้การทำงานเกิดความสะดวก รวดเร็ว รวมถึงการวางแผนที่ดีเพื่อให้การทำงานลุล่วงตามเป้าหมาย ที่ได้กำหนดได้

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปะนิพนธ์

ข้อดีจากการสร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก ผู้สร้างสรรค์ได้ตระหนักถึงความรักที่แม่มีต่อลูก ตลอดจนความรักที่แสดงออกมาในรูปแบบที่แสดงออกด้วยท่าทางการมองผ่านทางสายตา การทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัว เสริมสร้างความรักความอบอุ่นที่ดั่งแม่แก่สถาบันครอบครัว

ข้อเสียจากการสร้างสรรค์

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด สายสัมพันธ์รักระหว่างแม่และลูก ผู้สร้างสรรค์พบว่า การเขียนสัดส่วนคน การวางองค์ประกอบ การวางแผนการทำงาน มีความสำคัญต่อการทำงานอย่างมาก และเป็นปัญหาต่อการทำงานของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ ทั้งความชำนาญ ประสบการณ์อันแม่นยำ ในการนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้น

จากการทำงานศิลปะนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ ที่สนใจในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางจิตกรรมและผู้สนใจทางศิลปะทั้งหลาย ตลอดจนผู้สนใจ ทั่วไป ทั้งในด้านผลงานศิลปะและภาคเอกสารหากผิดพลาดประการใด ผู้สร้างสรรค์จะนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผลงานต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.คุณแม่ของลูก.กรุงเทพ.ซัคเซสมี่เดีย,2541
- ฉัตรชัย อรรถปักษ์. องค์ประกอบศิลปะ.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์ , 2550.
- ชลุด นิมเสมอ,(2539),องค์ประกอบศิลปะ,กรุงเทพฯ:บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
- ขนิสา อรรถจินดา.พ่อแม่ไม่ได้ยู่ค้ำฟ้า.พิมพ์ครั้งที่5.กรุงเทพฯ:มอร์นิ่งบูค,2549
- ธวัชชัย ศรีสุเทพ. ชุดสีโดนใจ. นนทบุรี:มาร์คมายเว็บบ, 2547.
- มน โปษุทธิรัตนานนท์.สุนทรวิจิตรภูมิในจิตรกรรมไทย.กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์.2548
- สมาคมแม่บ้านมหาดไทย.แม่ของฉัน.กรุงเทพฯ.นำอักษรการพิมพ์:2547
- สำนักงานนายกรัฐมนตรี.ครอบครัว.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ:2537

แหล่งอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

- <http://www.portfolios.net/events/buddhabhumi-the-abode-of>
- <https://homegame9.wordpress.com/%E0%B8%97%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%B5%E0%B8%AA%E0%B8%B5/>
- <http://krubomjung.blogspot.com/2012/10/9.html>
- <http://www.era.su.ac.th/ArtDB/tha/detailpicture.asp?id=P002239>